

Wykład 1

- Informacje o przedmiocie
- Zakres przedmiotu
- Literatura
- Pojęcia podstawowe

Wstęp do informatyki

Liczba godzin:

Semestr 1, wyk. 28 godz., ćw. 28 godz.

Wykład:

Dr inż. Marek Gajęcki
poniedziałek 9:35

Ćwiczenia:

Dr inż. Marek Gajęcki
Dr inż. Tomasz Jurczyk
wtorek 14:40, 16:15
środa 14:40, 16:15
Dr hab. inż. Renata Słota
wtorek 16:15

Cel wykładu:

wprowadzenie podstawowych pojęć związanych z informatyką,
zapoznanie z programowaniem w języku proceduralnym.

Slajdy i inne materiały:

<http://galaxy.agh.edu.pl/~mag/ad-wdi/>

Wstęp do informatyki

Wyznaczanie oceny końcowej:

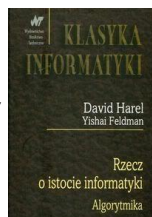
1. Aby uzyskać pozytywną ocenę końcową niezbędne jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń oraz egzaminu.
2. Obliczamy średnią arytmetyczną z ocen zaliczenia ćwiczeń i egzaminów uzyskanych we wszystkich terminach.
3. Wyznaczamy ocenę końcową na podstawie zależności:
if $sr > 4.75$ then $ok := 5.0$ else
if $sr > 4.25$ then $ok := 4.5$ else
if $sr > 3.75$ then $ok := 4.0$ else
if $sr > 3.25$ then $ok := 3.5$ else $ok := 3.0$
4. Jeżeli ocenę z ćwiczeń i ocenę z egzaminu uzyskano w pierwszym terminie oraz ocena końcowa jest mniejsza niż 5.0 to ocena końcowa jest podnoszona o 0.5

Zakres przedmiotu

- Pojęcia podstawowe
- Mechanizmy języka strukturalnego
- Skalarne typy danych w językach programowania
- Strukturalne typy danych w językach programowania
- Procedury i funkcje - przekazywanie parametrów
- Rekurencja
- Typ wskaźnikowy
- Zastosowanie wskaźników
- Przykłady struktur danych
- Przykłady algorytmów
- Architektura komputera
- Języki programowania
- Złożoność obliczeniowa

Literatura

- D. Harel „Rzecz o istocie informatyki - algorytmika”
- J.G. Brookshear „Informatyka w ogólnym zarysie”
- N. Wirth „Algorytmy + struktury danych = programy”
- J. Bentley „Perełki oprogramowania”
- J. Bentley „Więcej perełek oprogramowania”
- D.E. Knuth „Sztuka programowania”
- T.H. Cormen „Wprowadzenie do algorytmów”

Informatyka (Computer Science)

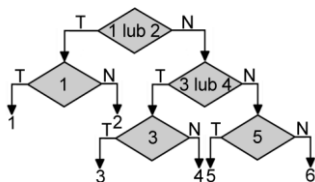
Informatyka to nauka o przetwarzaniu informacji.

Aktualnie obejmuje wiele zagadnień, między innymi:

- algorytmika, struktury danych, języki programowania
- mikroprocesory, architektury komputerów
- bazy danych, systemy operacyjne, sieci komputerowe
- kompilatory, kryptografia, metody numeryczne
- inżynieria oprogramowania, projektowanie systemów
- grafika, sztuczna inteligencja, aplikacje internetowe
- złożoność obliczeniowa
- ...

Identyfikacja elementów zbioru

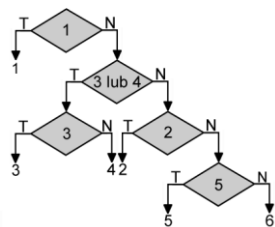
S1:

$$E(S1) = 1/6 \cdot 2 + 1/6 \cdot 2 + 1/6 \cdot 3 + 1/6 \cdot 3 + 1/6 \cdot 3 + 1/6 \cdot 3 = 2.66$$

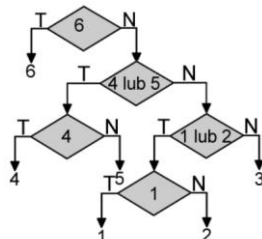
$$E(S2) = 1/6 \cdot 1 + 1/6 \cdot 3 + 1/6 \cdot 3 + 1/6 \cdot 3 + 1/6 \cdot 4 + 1/6 \cdot 4 = 3$$

S2:

Identyfikacja elementów zbioru

S3:

$$P(6) = 0.95$$

$$P(1-5) = 0.01$$

$$E(S1) = 0.01 \cdot 2 + 0.01 \cdot 2 + 0.01 \cdot 3 + 0.01 \cdot 3 + 0.01 \cdot 3 + 0.95 \cdot 3 = 2.98$$

$$E(S3) = 0.01 \cdot 4 + 0.01 \cdot 4 + 0.01 \cdot 3 + 0.01 \cdot 3 + 0.01 \cdot 3 + 0.95 \cdot 1 = 1.12$$

Teoria informacji

Ilość informacji zawarta w danym zbiorze jest miarą stopnia trudności rozpoznania elementów tego zbioru.

Ilością informacji zawartej w zbiorze $X = \{x_1, x_2, \dots, x_N\}$, nazywamy liczbę:

$$H(X) = - \sum_{i=1}^N p_i \cdot \log_2(p_i)$$

Claude Shannon

gdzie:

p_i ($p_i > 0$, $\sum p_i = 1$) jest prawdopodobieństwem wystąpienia elementu x_i

Przykłady:

$\{0,1\}$	1 bit
$\{0..9\}$	3.32 bita
zbiór liter języka ang.	4.7 bita

Dane dzisiaj

1024 Bajty = 1 Kilobajt
 1024 Kilobajty = 1 Megabajt
 1024 Megabajty = 1 Gigabajt
 1024 Gigabajty = 1 Terabajt
 1024 Terabajty = 1 Petabajt
 1024 Petabajty = 1 Eksabajt
 1024 Exabajty = 1 Zettabajt
 1024 Zettabajty = 1 Jottabajt

Pomiędzy zaraniem cywilizacji a rokiem 2003 zostało stworzonych 5 Exabajtów informacji, dziś tworzymy tyle danych w 2 dni.

Prezes Google, Eric Schmidt, 2010 Konferencja Google Atmosphere

Cała wiedza świata

- W 2000 r. tylko 25 proc. wszystkich danych zebranych na świecie była w **formie cyfrowej** (reszta na papierze, taśmie filmowej, płytach winylowych, kasetach itp.).
- W 2013 r. w cyfrowej formie zapisane zostało 98 proc. wszystkich danych zgromadzonych na świecie – 1200 eksabajtów (EB).

Kompresja danych

Ciąg danych

AABACADABA

1) Kodowanie proste

A - 00
 B - 01
 C - 10
 D - 11

2) Kodowanie Huffmana

A - 0 0.6
 B - 10 0.2
 C - 110 0.1
 D - 111 0.1

Po zakodowaniu

1) 00 00 01 00 10 00 11 00 01 00
 2) 0 0 10 0 110 0 111 0 10 0

20 bitów
 16 bitów

Ilość informacji

$$H(X) = 0.6 \cdot \log(0.6) + 0.2 \cdot \log(0.2) + 0.1 \cdot \log(0.1) + 0.1 \cdot \log(0.1) = 15.7$$

Podstawowe pojęcia

Zadanie algorytmiczne – polega na określeniu:

- wszystkich poprawnych danych wejściowych
- oczekiwanych wyników jako funkcji danych wejściowych

Algorytm - specyfikacja ciągu elementarnych operacji, które przekształcają dane wejściowe na wyniki.

Algorytm może występować w postaci:

- werbalnej (*opis słowny*)
- symbolicznej (*schemat blokowy*)
- programu

Przykład zapisu algorytmu

Problem: równanie kwadratowe

Dane: współczynniki **a, b, c**

Wyjście: pierwiastki **x1, x2** albo informacja o ich braku

Postać werbalna algorytmu:

„Mając dane współczynniki a, b, c :

oblicz $d = b^2 - 4ac$

Jeżeli d jest nieujemne :

oblicz $p = \sqrt{d}$

oblicz $x1 = (-b-p)/(2a)$

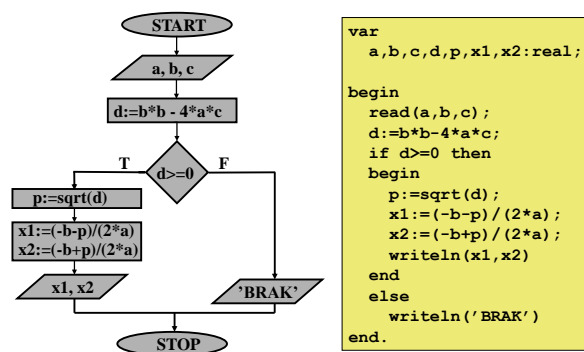
oblicz $x2 = (-b+p)/(2a)$

wypisz wartości x1, x2

Jeżeli d jest ujemne :

wypisz "BRAK PIERWIASTKÓW"

Zapis symboliczny a program

Algorytm Euklidesa

Algorytm Euklidesa (około 300 r. p.n.e.)
obliczający największy wspólny dzielnik.

Dane: liczby naturalne a, b

Wynik: NWD(a, b)


```

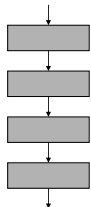
begin
  read(a,b);
  while a<>b do
    if a>b then
      a:=a-b
    else
      b:=b-a;
  writeln(a)
end.
  
```

a	b
24	30
24	6
18	6
12	6
6	6

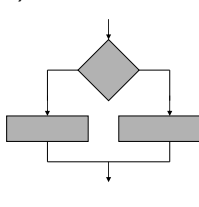
Budowa algorytmów

- Bezpośrednie następstwo
- Wybór warunkowy
- Iteracja warunkowa

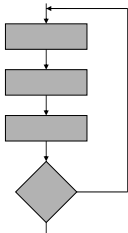
1)

2)

3)

Początek nauki algorytmiki

- Programy z pętlami
- Zadania z tablicami jednowymiarowymi
- Zadania z tablicami wielowymiarowymi
- Zastosowania rekordów
- Procedury i funkcje
- Rekurencja
- Wskaźniki, alokacja pamięci
- Podstawowe algorytmy

Przykład zadania

Problem: Rozkład liczby na czynniki pierwsze

Proszę napisać program, który dla wczytanej liczby naturalnej wypisuje jej rozkład na czynniki pierwsze.

Przykład:

120 : 2, 2, 2, 3, 5

Rozkład na czynniki pierwsze

Rozwiązanie proste

```
var
  n,b : int64;

begin
  read(n);
  b:=2;
  while (n>1) do begin
    if n mod b = 0 then begin
      writeln(b);
      n := n div b;
    end else begin
      b := b+1;
    end
  end
end.
```

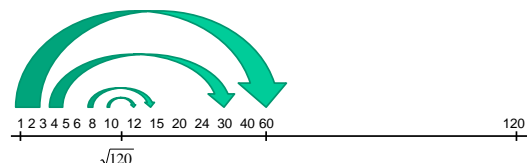
Rozkład na czynniki pierwsze

Rozwiązanie lepsze

```
begin
  read(n);
  while n mod 2 = 0 do begin
    writeln(2);
    n := n div 2;
  end
  b:=3;
  while (n>1) do begin
    if n mod b = 0 then begin
      writeln(b);
      n := n div b;
    end else begin
      b := b+2;
    end
  end
end.
```

Położenie podzielników liczby

Podzielniki liczby 120

Rozkład na czynniki pierwsze

Rozwiązanie dobre

```
begin
  read(n);
  while n mod 2 = 0 do begin
    writeln(2);
    n := n div 2;
  end
  b:=3;
  while (n>1) and (b<=sqrt(n)) do begin
    if n mod b = 0 then begin
      writeln(b);
      n := n div b;
    end else begin
      b := b+2;
    end
  end
  if n>1 then writeln(n)
end.
```

Porównanie rozwiązań

Liczba cyfr	Algorytm prosty	Algorytm lepszy	Algorytm dobry
6	0.07s	0.04s	0.0s
7	0.58s	0.28s	0.0s
8	7.75s	3.64s	0.0s
9	1m7.2s	35s	0.01s
10	9m43s	4m52s	0.01s
11	1h23m	41m31s	0.04s
12	12h27m	6h13m	0.13s
13	4d9h	2d4h30m	0.42s
14	37d12h	18d18h	1.23s

Czy można jeszcze szybciej?

Pytania i zadania

- Ile informacji zawiera 10 znakowe słowo, którego każdy znak z jednakowym prawdopodobieństwem jest jedną z liter a, b, c ?
- Jak stworzyć kody Huffmana dla zbiorów 5,6,7 elementowych?
- Jak przyspieszyć działanie algorytmu Euklidesa?
- Ile czasu potrzebuje w najgorszym przypadku trzeci algorytm aby rozłożyć na czynniki 50 cyfrową liczbę?
- Jak przyspieszyć działania programu rozkładu na czynniki pierwsze?
- Proszę zaproponować algorytm rozkładający liczbę naturalną N na sumę składników, tak aby ich iloczyn był największy, np. $5 \rightarrow 2*3$, $7 \rightarrow 2*2*3$, $9 \rightarrow 3*3*3$.

Wykład 2

- Aspekty języka programowania
- Instrukcje w języku proceduralnym
- Konstrukcje strukturalne

Przykładowy program

```
procedure main()
  p:=[]
  n:=1
  repeat
    (n+:=1) % !p=0 | put(p,write(n))
  end
```

- Czy jest to poprawny program ?
- Co robi ten program ?
- Czy można go przyspieszyć ?

Podstawowe pojęcia

Aspekty języka programowania:

- **Syntaktyka** (składnia) - zbiór reguł określający formalnie poprawne konstrukcje językowe
- **Semantyka** - opisuje znaczenie konstrukcji językowych, które są poprawne składniowo
- **Pragmatyka** - opisuje wszystkie inne aspekty języka

Sposoby opisu składni języka

- Notacja **EBNF** (*Extended Backus-Naur Form*)
- Diagramy syntaktyczne (*Syntax Diagram*)

John Warner Backus

Peter Naur

Notacja EBNF

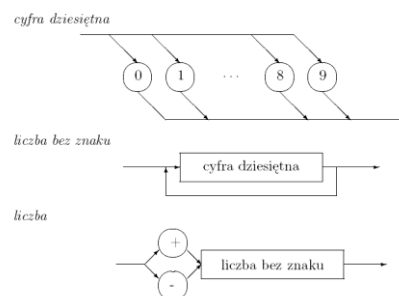
Elementy notacji EBNF:

- Symbole pomocnicze (nieterminalne)
- Symbole końcowe (terminalne)
- Produkcje
- Metasybole
 - < > - symbol pomocniczy
 - ::= - symbol produkcji
 - | - symbol alternatywy
 - [] - wystąpienie 0 lub 1 raz (EBNF)
 - { } - powtórzenie 0 lub więcej razy (EBNF)

Przykład

```
<cyfra dziesiętna> ::= 0|1|2|3|4|5|6|7|8|9
<liczba bez znaku> ::= <cyfra dziesiętna> {<cyfra dziesiętna>}
<liczba> ::= + <liczba bez znaku> | - <liczba bez znaku>
```

Diagramy składniowe

Gramatyka języka

```

<pgm> ::= <pgmHeading> <pgmDeclarations> <codeBlock> ";"
<pgmHeading> ::= program <pgmIdentifier> ";"
<pgmDeclarations> ::= { <pgmDeclaration> }
<pgmDeclaration> ::= <varDeclaration> | <typeDeclaration> | <procDeclaration>
....
<codeBlock> ::= begin { <statement> } end
<statement> ::= <assignStatement> | <ifStatement> | <whileStatement> | <procCall>
<assignStatement> ::= <variable> "=" <expression> ";"
<ifStatement> ::= if <expression> then <codeBlock> [ else <codeBlock> ] ";"
<whileStatement> ::= while <expression> do <codeBlock> ";"
....
<identifier> ::= <letter> { <letter> | <digit> }
<longint> ::= <digit> { <digit> }
<relOperator> ::= "=" | "<" | ">" | "<=" | ">" | ">="
<addOperator> ::= "+" | "-" | "or"
<multOperator> ::= "*" | "div" | "and"
<letter> ::= "A" | ... | "Z" | "a" | ... | "z"
<digit> ::= "0" | "1" | "2" | "3" | "4" | "5" | "6" | "7" | "8" | "9"

```

Semantyka

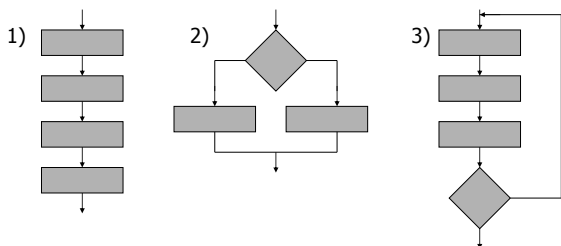
Opis każdej konstrukcji językowej poprawnej składniowo

- **Semantyka denotacyjna** – opis w postaci funkcji przekształcającej dane wejściowe w dane wyjściowe
- **Semantyka operacyjna** – opis stanu komputera przed i po wykonaniu instrukcji

•8

Struktury sterujące przebiegiem programu

- 1) Bezpośrednie następstwo
- 2) Wybór warunkowy
- 3) Iteracja warunkowa

Instrukcje proste i strukturalne

proste

- przypisania
- wywołania funkcji
- operacja we/wy

strukturalne

- warunkowa
- wyboru
- iteracyjne

10

Instrukcja przypisania

<zmienna> = <wyrażenie>;

Przykłady:

```

a = 0;
a = a+1;
y = sin(6*x);

```

Problemy:

- Zgodność typów
- Konwersja typów (rzutowanie typów)
- Zakres liczb
- Nieokreśloność zmiennych
- Nieobliczalność wyrażenia

11

Instrukcja wywołania funkcji

```

nazwa();
x=nazwa();
nazwa(p1,p2,p3);

```

Przykłady:

```

y=sqrt(x);
printf("%d",x);
rozwiadz(a,b,c);

```

Problemy:

- Błędna liczba argumentów
- Niezgodność typu argumentów

12

Operacja we/wy

```
cout << wyr;
cin >> zm;
```

Przykłady:

```
cout << x;
cout << x+y;
cout << "hello";
cin >> x;
```

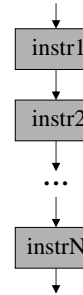
Problemy:

- Konwersja typów

13

Ciąg instrukcji

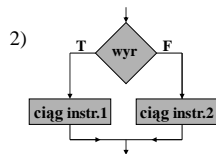
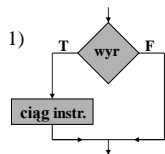
```
{
  <instrukcja1>;
  <instrukcja2>;
  ...
  <instrukcjaN>;
}
```


14

Instrukcja skoku warunkowego

- 1) **if** (<wyrażenie>) { <ciąg instrukcji> }
- 2) **if** (<wyrażenie>) { <ciąg instrukcji 1> }
else { <ciąg instrukcji 2> }

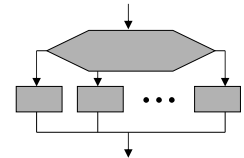
15

Instrukcja wyboru

```
switch (<wyrażenie>) {
  case <etykieta1> : <instr1>; break;
  case <etykieta2> : <instr2>; break;
  ...
  default <instr>;
}
```

Przykład:

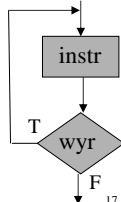
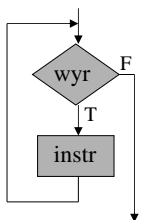
```
switch (dzien_tygodnia) {
  case 0 : printf("niedziela"); break;
  case 1 : printf("poniedziałek"); break;
  ...
  case 6 : printf("sobota"); break;
  default : printf("zła wartość");
}
```


16

Instrukcje pętli

```
while (<wyrażenie>) { <ciąg instrukcji> }
do { <ciąg instrukcji> } while (<wyrażenie>);
```


17

Konstrukcje strukturalne

```
begin ... end
if ... then ...
if ... then ... else ...
case ... of ...
while ... do ...
repeat ... until ...
for ... to ... do ...
```

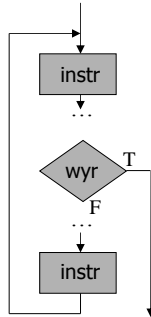

Niklaus Wirth

Algol	Pascal	Modula	Oberon	Component Pascal	Oberon7
1960	1970	1980	1990	2000	2007

Instrukcja break

```
while (True) {
...
  if (<wyrażenie>) break;
...
}
```


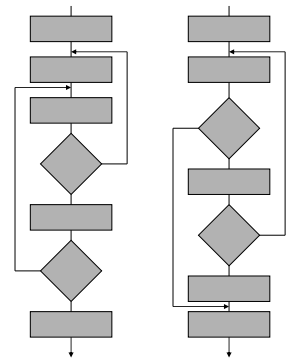
19

Instrukcja skoku

```
// instrukcje
etykieta:
// instrukcje

if (<wyrażenie>) {
  goto etykieta;
}

goto etykieta;
```


Pytanie: jak zrealizować
to bez użycia goto ?

Instrukcja pętli for

```
for (<inst1> ; <war> ; <inst2>) {
  <ciąg instrukcji>;
}
```

```
<inst1>;
while (<war>) {
  <ciąg instrukcji>;
  <inst2>;
}
```

Przykład:

```
s=0;
for (i=0; i<10; i=i+1) { s=s+i; }
```

21

Pytania i zadania

- Czym różni się notacja BNF od notacji EBNF?
- Zapisać w notacji EBNF składnię instrukcji warunkowej oraz pętli.
- Zapisać w notacji EBNF składnię wyrażenia arytmetycznego.
- Które z 6 instrukcji: *if*, *if else*, *switch*, *while*, *do while*, *for* można usunąć z języka aby nadal można było w nim programować?
- Liczb pierwszych jest nieskończenie wiele. Tylko 7 z nich spełnia warunek:

$\text{sum_p}(N)=N$

gdzie:

$\text{sum_p}(N)$ to suma p -tych potęg cyfr p -cyfrowej liczby N

np. $\text{sum_p}(2016)=16+0+1+1296=1313$

$\text{sum_p}(2017)=16+0+1+2401=2418$

Należy napisać program odnajdujący wszystkie takie liczby.

A co z naszym programem?

Wykład 3

- Typy danych
- Typy skalarne
- Operacje na typach skalarnych
- Typ tablicowy

Typy danych

- Skalarne
- Strukturalne
- Wskaźnikowe

Typy skalarne - uporządkowane i skończone zbiory wartości.

Przykłady:

logiczny - bool

znakowy - char

"całkowity" - int

"rzeczywisty" - float

2

Działania na typach skalarnych

- **typ logiczny** (*bool*)
True False
! or and == !=
- **typ całkowity** (*int, long int, long long int*)
12 -21
+ - * / % == != < <= > >=
~ & | ^ >> <<
- **typ rzeczywisty** (*float, double*)
12.3 2e-23
+ - * / == != < <= > >=
- **typ znakowy** (*char, unsigned char*)
'a' 'b' '\n'
== != < <= > >=

3

Liczby całkowite

Turbo Pascal

typ	zakres	rozmiar
shortint	-128..127	1
integer	-32768..32767	2
longint	-2147483648..214748647	4
byte	0..255	1
word	0..65535	2

Java

typ	zakres	rozmiar
byte	-128..127	1
short	-32768..32767	2
int	-2147483648..214748647	4
long	-2 ⁶³ ..2 ⁶³ -1	8

Liczby całkowite

FPC

Typ	Zakres	Rozmiar
Byte	0 .. 255	1
Shortint	-128 .. 127	1
Smallint	-32768 .. 32767	2
Word	0 .. 65535	2
Integer	either smallint or longint	size 2 or 4
Cardinal	longword	4
Longint	-2147483648 .. 2147483647	4
Longword	0 .. 4294967295	4
Int64	-9223372036854775808 .. 9223372036854775807	8
QWord	0 .. 18446744073709551615	8

Liczby całkowite

C/C++

- short int, int, long int, long long int
- signed, unsigned

Standard C99:

- int ma minimum 16 bitów
- long int jest co najmniej takiego rozmiaru, co int
- long long int ma minimum 64 bity

W praktyce:

- short int ma 16 bitów
- int, long int ma 32 bity
- long long int ma 64 bity

Liczby zmiennopozycyjne

Turbo Pascal

typ	zakres	dokładność	rozmiar
real	2.9E-39 .. 1.7E38	11-12	6
single	1.5E-45 .. 3.4E38	7-8	4
double	5.0E-324 .. 1.7E308	15-16	8
extended	3.4E-4932 .. 1.1E4932	19-20	10

Java, C/C++

typ	zakres	dokładność	rozmiar
float	1.5E-45 .. 3.4E38	7-8	4
double	5.0E-324 .. 1.7E308	15-16	8

Funkcje standardowe

- cos() sin() tan() acos() asin() atan()
- cosh() sinh() tanh() acosh() asinh() atanh()
- exp() log() log10() log2()
- pow() sqrt() cbrt()
- fabs() abs() ceil() floor()

Kod ASCII

	0	1	2	3	4	5	6	7
0	NUL	DLE	space	0	@	P	`	p
1	SOH	DC1	XON	1	A	Q	a	q
2	STX	DC2	"	2	B	R	b	r
3	ETX	DC3	#	3	C	S	c	s
4	EOT	DC4	\$	4	D	T	d	t
5	ENQ	NAK	%	5	E	U	e	u
6	ACK	SYN	&	6	F	V	f	v
7	BEL	ETB	'	7	G	W	g	w
8	BS	CAN	(8	H	X	h	x
9	HT	EM)	9	I	Y	i	y
A	LF	SUB	*	:	J	Z	j	z
B	VT	ESC	+	; K	[k	{	
C	FF	FS	,	< L	\	l		
D	CR	GS	-	= M]	m	}	
E	SO	RS	.	> N	^	n	~	
F	SI	US	/	? O	_	o	del	

Rozszerzenie kodu ASCII

128	Ç	144	É	160	Á	176	⌘	192	Ł	208	Ł	224	α	240	≡
129	à	145	ê	161	â	177	⌘	193	ł	209	ł	225	β	241	±
130	á	146	ë	162	ã	178	⌘	194	Ł	210	Ł	226	Γ	242	≥
131	ä	147	ö	163	ä	179		195	ł	211	ł	227	π	243	≤
132	å	148	ó	164	å	180	†	196	—	212	Ł	228	Σ	244	ƒ
133	ä	149	ò	165	ä	181	†	197	†	213	Ł	229	σ	245	J
134	ä	150	ú	166	ä	182	†	198	†	214	Ł	230	μ	246	÷
135	ç	151	ù	167	°	183	†	199	†	215	†	231	τ	247	∞
136	è	152	ÿ	168	é	184	†	200	Ł	216	†	232	φ	248	°
137	é	153	Ö	169	é	185	†	201	Ł	217	†	233	⊙	249	·
138	é	154	Ü	170	é	186	†	202	Ł	218	†	234	⊙	250	·
139	í	155	ó	171	½	187	†	203	Ł	219	†	235	δ	251	√
140	í	156	é	172	¼	188	†	204	Ł	220	†	236	∞	252	∞
141	í	157	¶	173	†	189	†	205	—	221	†	237	†	253	²
142	À	158	¶	174	«	190	†	206	†	222	†	238	e	254	■
143	À	159	f	175	»	191	†	207	†	223	†	239	∞	255	■

Source: www.LookupTables.com

Standard ISO-8859

Strona kodowa	Języki
iso-8859-1	afrykański, albański, angielski, baskijski, duński, farski, fiński, francuski, galicyjski, hiszpański, irlandzki, islandzki, kataloński, niderlandzki, niemiecki, norweski, portugalski, szkocki, szwedzki, włoski
iso-8859-2	chorwacki, czeski, polski, rumuński, serbski, słowacki, słoweński, węgierski
iso-8859-3	esperanto, maltański
iso-8859-4	estoński, grenlandzki, lapoński, litewski, łotewski
iso-8859-5	białoruski, bułgarski, macedoński, rosyjski, serbski, ukraiński
iso-8859-6	arabski
iso-8859-7	grecki
iso-8859-8	hebrajski
iso-8859-9	turecki
iso-8859-10	eskimoski, lapoński
iso-8859-11	tajski
iso-8859-13	litewski, łotewski
iso-8859-14	bretoński, gaelicki, szkocki, walijski

Unicode

Jak wyświetlić tekst wielojęzyczny?

Jak wyświetlić różne alfabety?

(cyrylica, alfabety: hebrajski, chiński, japoński, koreański czy tajlandzki)

Unicode - wspólny dla całego świata zestaw znaków.

Unicode

UTF-8

128 znaków (ASCII) kodowanych jest za pomocą 1 bajta.
1920 znaków (alfabety łaciński, grecki, armeński, hebrajski, arabski, koptyjski i cyrylica) kodowanych jest za pomocą 2 bajtów.
63488 znaków (m.in. alfabety chiński i japoński) kodowanych jest za pomocą 3 bajtów.
Pozostałe 2147418112 znaki (jeszcze nie przypisane) można zakodować za pomocą 4, 5 lub 6 bajtów.

UCS-2

Wszystkie znaki zapisywane są za pomocą 2 bajtów. Kodowanie to pozwala na zapisanie tylko 65536 początkowych znaków Unikodu.

UCS-4

Wszystkie znaki zapisywane są za pomocą 4 bajtów.

Unicode (UTF-8)

00000000 – 0000007F: 0xxxxxxx
00000080 – 000007FF: 110xxxxx 10xxxxxx
00000800 – 0000FFFF: 1110xxxx 10xxxxxx 10xxxxxx
00010000 – 001FFFFF: 11110xxx 10xxxxxx 10xxxxxx 10xxxxxx
00200000 – 03FFFFFF: 111110xx 10xxxxxx 10xxxxxx 10xxxxxx 10xxxxxx
04000000 – 7FFFFFFF: 1111110x 10xxxxxx 10xxxxxx 10xxxxxx 10xxxxxx 10xxxxxx

Kodowanie „polskich” znaków

Znak	ISO 8859-2	CP-1250	Unicode	UTF-8
a	161	165	261	196 133
ć	198	198	263	196 135
e	202	202	281	196 153
ł	163	163	322	197 130
ń	209	209	324	197 132
ó	211	211	211	195 179
ś	166	140	347	197 155
ż	172	143	378	197 186
z	175	175	380	197 188
Ą	177	185	260	196 132
Ć	230	230	262	196 134
Ę	234	234	280	196 152
Ł	179	179	321	197 129
N	241	241	323	197 131
Ó	243	243	243	195 147
Ś	182	156	346	197 154
Ź	188	159	377	197 185
Ż	191	191	379	197 187

Typ tablicowy

Deklarowanie zmiennych:

```
int t1[10];  
double t2[3][4];  
int t[ ] = { 0,3,3,6,1,4,6,2,5,0,3,5 };
```

Odwołanie do elementów:

```
t1[a+3]=t1[a+4];
```

Cechy:

- statyczny rozmiar
- elementy indeksowane (numerowane) od 0

Problemy:

- odwołanie poza obszar tablicy

Pytania i zadania

- Z którego typu numerycznego, stało- czy zmiennopozycyjnego, można zrezygnować w języku programowania? Zobacz język Lua.

- Dany jest program:

```
begin  
  read(n);  
  while n<>rewers(n) do  
    n := n+rewers(n)      { dodawanie arytmetyczne }  
end.
```

rewers(n) to liczba n zapisana od końca
Czy powyższy program zakończy się dla każdej liczby naturalnej?
Proszę sprawdzić to dla wszystkich liczb n<200.

Wykład 4

- Strukturalne typy danych
 - Tablice
 - Tablice znaków (napisy)
 - Klasa string
 - Struktury (rekordy)
 - Pliki

Typ tablicowy

Deklarowanie zmiennych:

```
int t1[10];
double t2[3][4];
int t[] = { 0,3,3,6,1,4,6,2,5,0,3,5 };
```

Odwołanie do elementów:

```
t1[a+3]=t1[a+4];
```

Cechy:

- statyczny rozmiar
- elementy indeksowane (numerowane) od 0

Problemy:

- odwołanie poza obszar tablicy

Tablice znaków (napisy)

Stałe napisowe:

```
write('to jest tekst');      Pascal
printf("to jest tekst");    Język C
cout << "to jest tekst";    Język C++
```

Deklarowanie:

```
char buf[11];
char imie[] = "Jola";
```

Operacje we/wy:

```
cin >> buf;
cout << buf;          Uwaga na spacje!
```

Reprezentacja:

J	o	l	a	\0						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Operacje na łańcuchach

Znaki specjalne:

```
'\n' nowy wiersz chr(10)
'\r' nowy wiersz chr(13)
'\t' tabulator poziomy
'\v' tabulator pionowy
'\' ' (ang. backslash)
'\'' apostrof
'\"' cudzysłów
```

Operacje na łańcuchach

Funkcje:

```
size_t strlen(const char *s);
char *strcpy(char *s1, const char *s2);
char *strcat(char *s1, const char *s2);
int strcmp(const char *s1, const char *s2);
char *strstr(const char *s1, const char *s2);
```

Funkcje we/wy:

```
int printf(const char *format,...);
int scanf(const char *format,...);
char *gets(char *s);
int puts(const char *s);
int getch(void);
```

Klasa string

Plik nagłówkowy

```
#include <string>
```

Deklarowanie:

```
string buf;
string imie = "Jola";
```

Operacje we/wy:

```
cin >> buf;
cout << buf;
```

Operacje:

```
buf = imie;
if (buf==imie) ...
buf = buf + "koniec"
buf[0] = '_';
```

Klasa string - metody

`empty()` Zwraca wartość `true` jeżeli napis jest pusty.
`size()`, `length()` Zwraca liczbę znaków w napisie.
`at()` Zwraca znak o podanym położeniu, tak jak operator `[]`,
wyjątek w przypadku wyjścia poza zakres napisu.
`clear()` Usuwa wszystkie znaki z napisu.
`erase(...)` Usuwa wybrane znaki.
`find(...)` Znajduje podciąg w ciągu.
`swap(...)` Zamienia miejscami dwa napisy, a staje się `b`, a `b` staje się `a`.
`substr(...)` Zwraca podciąg na podstawie indeksu początkowego i długości
podciagu.
`append(...)` Dodaje zadany napis na końcu istniejącego ciągu.
`c_str()` Zwraca napis w stylu języka C (stały wskaźnik typu `const char*`).

Struktury (Rekordy)

Definiowanie:

```
struct zespolona  
{  
    double re;  
    double im;  
};
```

Deklarowanie zmiennych:

```
zespolona z1,z2;  
zespolona t[100];
```

Nadawanie wartości:

```
z1.re=5;  
z1.im=6;
```

Struktury - przykład

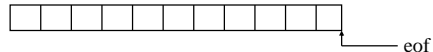
```
struct data  
{  
    int dzien;  
    int miesiac;  
    int rok;  
};  
  
struct osoba  
{  
    char imie[20];  
    char nazwisko[30];  
    data urodziny;  
    bool kobieta;  
};
```

Pliki

Dostęp do pliku:

- sekwencyjny (taśmy)
- swobodny (dyski)

Struktura o elementach tego samego typu

Znak końca wiersza w pliku tekstowym:

- DOS CR LF
- UNIX LF
- MacOS CR

Pliki operacje

Język C++:

```
#include <fstream>  
  
ofstream wyjście("wyniki.txt");  
wyjście << x1 << " " << x2;  
wyjście.close();
```

Język C

```
#include <stdio.h>  
  
wyjście=fopen("wyniki.txt","w");  
fprintf(wyjście,"%d %d",x1,x2);  
fclose(wyjście);
```

Pliki - odczyt

```
int main()  
{  
    string linia;  
    fstream plik;  
  
    plik.open("plik.txt", ios::in);  
    if(plik.good())  
    {  
        while(!plik.eof())  
        {  
            getline(plik, linia);  
            cout << linia << endl;  
        }  
        plik.close();  
    }  
    return(0);  
}
```

Pliki - zapis

```
int main()
{
    fstream plik;

    plik.open("plik.txt", ios::out | ios::trunc);
    if (plik.good())
    {
        plik << "tekst";
        plik.close();
    }

    return (0);
}
```

Pytania i zadania

- Co zwraca funkcja `abs()` dla najbardziej ujemnej liczby?
- Co powoduje `x++` dla największej reprezentowanej w systemie liczby?
- Co zwraca operacja `%` gdy jeden/oba argumenty są ujemne?
- Jaka jest kolejność bajtów w liczbie typu `int`?
- Jak w języku C/C++ umieszczone są w pamięci tablice dwuwymiarowe?
- Jak mając dostępną funkcję `trunc()` zrealizować funkcję `round()`?
- Jak zamienić wartościami dwie zmienne typu `int` bez użycia zmiennej pomocniczej?
- Jak wyznaczyć wartość maksymalną 10 elementowej tablicy nie używając operatorów relacyjnych?
- Jak sprawdzić zakres liczb całkowitych nie mając dokumentacji?
- Jak wyznaczyć dokładność liczb zmiennopozycyjnych bez dokumentacji?
- Napisać w C/C++ najkrótszy program wypisujący sam siebie.

Wykład 5-6

- Procedury i funkcje
- Przekazywanie parametrów
- Obszar określoności i czas trwania
- Funkcje rekurencyjne
- Maksymy programistyczne

Budowa programu

Program w języku imperatywnym składa się:

- opisu danych, struktur danych
- opisu czynności do wykonania (*instrukcji*)

Struktura programu

#include ...	<i>dodatkowe funkcje</i>
int a,b,c;	<i>deklaracja zmiennych globalnych</i>
int ala(...) { ... }	<i>definicje funkcji</i>
int main() { ... }	<i>główna funkcja</i>

Procedury i funkcje

Cel stosowania:

- dekompozycja problemu
- wielokrotne wykonanie
- poziomy abstrakcji
- oddzielna kompilacja
- możliwość użycia rekurencji

Projektowanie algorytmu:

- syntetyczne (*bottom-up*)
- analityczne (*top-down*)

Składnia definicji funkcji

```
typ_wyniku nazwa_funkcji ( parametry formalne )  
{  
    wnetrze_funkcji;  
}
```

Przykład:

```
double srednia( double x, double y)  
{  
    return (x+y)/2.0;  
}
```

1/2

Zagłębianie procedur (Pascal)

<pre>procedure procA(...); begin ... end; { procA } procedure procB(...); procedure procC(...); begin ... end; { procC } begin ... procC(...); end; { procB } ...</pre>	<pre>... begin procA(...); procB(...); end.</pre>
---	---

Deklarowanie funkcji

```
void jeden(...)  
{  
    ...  
}  
  
double dwa(...)  
{  
    ...  
}  
  
int main()  
{  
    ...  
}
```

2/2

Przykładowa funkcja

Problem: obliczanie wartości $c=a^b$

```
void power(double a, int b, double &c)
{
    int i;
    i = b; c = 1.0;
    while (i>0)
    {
        c = c * a;
        i = i-1;
    }
}
```

Deklaracja funkcji:

- identyfikator funkcji
- nagłówek funkcji
- parametry (formalne)
- treść funkcji

Wywołanie funkcji:

- aktualne parametry (argumenty)

```
power(x,3,z);
```

Przekazywanie parametrów

- przez wartość
- przez referencję

Użycie:

Przez wartość

dane do funkcji

Przez referencję

dane z funkcji

dane do i z funkcji

1/2

Przekazywanie parametrów

Przez wartość

```
void pl(int a)
{
    a = a+1;
    cout << a;
}

void main()
{
    pl(2);           // 3
    b = 5;
    pl(b);           // 6
    cout << b;      // 5
}
```

Przez referencję

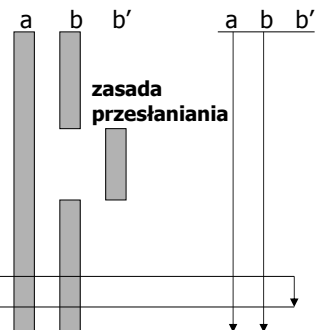
```
void pl(int &a)
{
    a = a+1;
    cout << a;
}

void main()
{
    b = 5;
    pl(b);           // 6
    cout << b;      // 6
}
```

2/2

Obszar określoności i czas trwania

```
int a,b;
void x( ... )
{
    double b;
    b=1.5;
}
int main()
{
    b=3;
    x( ... );
}
```


Przykłady zastosowania

Funkcja obliczająca silnię (*iloczyn 1*2*3*...*n*)

```
int silnia(int n)
{
    int i,s;    // zmienne lokalne

    s = 1;
    for (i=1; i<=n; i++) s = s*i;
    return s;
}
```

Przykłady zastosowania

Procedura (funkcja) rekurencyjna:

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{dla } n < 2 \\ n * (n-1)! & \text{dla } n \geq 2 \end{cases}$$

```
int silnia(int n)
{
    if (n<2)
        return 1;
    else
        return n*silnia(n-1);
}
```

Przykłady zastosowania

Ciąg Fibonacciego

$$F(n) = \begin{cases} \mathbf{1} & \text{dla } n < 3 \\ \mathbf{F(n-1)+F(n-2)} & \text{dla } n \geq 3 \end{cases}$$

1	1	2	3	5	8	13	21				
---	---	---	---	---	---	----	----	--	--	--	--

```
int fib(int n)
{
    if (n<3)
        return 1;
    else
        return fib(n-1)+fib(n-2);
}
```

Wizualizacja rekurencji

```
int fib(int n) {
    int result;

    cout << "start " << n << endl;

    if (n < 3) result = 1;
    else result = fib(n-1) + fib(n-2);

    cout << "stop " << n << endl;
    return result;
}

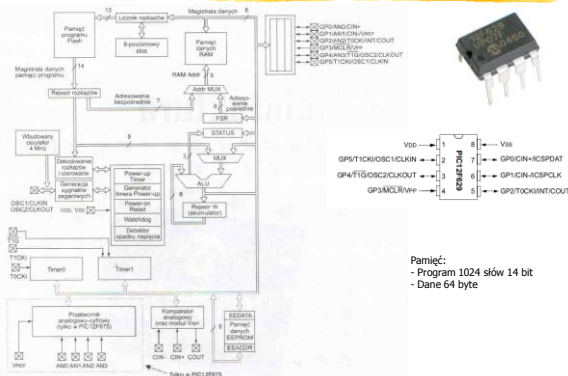
int main() {
    int w;
    w = fib(5);
    cout << w;
}
```

```

start 5
  start 4
    start 3
      start 2
        stop 2
        star t1
        stop 1
      stop 3
      start 2
      stop 2
    stop 4
    start 3
      start 2
      stop 2
      start 1
      stop 1
    stop 3
  stop 5

```

Architektura PIC 12F629

Lista rozkazów

[illegible]

gdzie:

- f – 7-bitowy adres rejestru (0...127)
- F – zawartość rejestru o adresie f (0...255)
- W – zawartość rejestru roboczego (0...255)
- d – adres wyniku operacji (0,1):
 - gdy $d = 0$, wynik operacji jest przesyłany do W
 - gdy $d = 1$, wynik operacji jest przesyłany do F
- b – numer bitu (0...7)
- k – 8-bitowa stała liczbowa (0...255)
- x – 11-bitowa etykieta (0...2047)

Przykładowy program

```
#include "12f629.h"

int nwd(int a, int b) {
    while (a!=b) {
        if (a>b) a=a-b;
        else b=b-a;
    }
    return a;
}
```

```
void main() {
    int x,y,z;

    x=24;
    y=30;
    z=nwd(x,y);
}
```

Kompilacja

Assembly	Assembly	main	main
Carry EQU 0			
Zero_ EQU 2			
a EQU 0x23			
b EQU 0x24			
x EQU 0x20			
y EQU 0x21			
z EQU 0x22			
			:void main()
		MOVW 24	: x=24;
		MOVWF x	
	:int nwd(a, int b)	MOVW 30	: y=30;
nwd	: while (a!=b) {	MOVWF y	
m001	MOVF a,W	MOVF x,W	: z=mwd(x,y);
	XORWF b,W	MOVWF a	
	BTFSF 0x03,Zero_	MOVF y,W	
	GOTO m003	MOVWF b	
	: if (a>b) a=a-b;	CALL nwd	
	MOVF a,W	MOVF a,W	
	SUBWF b,W	MOVWF z	:}
	MOVF a,W		
	XORWF b,W		
	BTFSF 0x03,Carry		
	XORLW 128	END	
	ANDLW 128		
	BTFSF 0x03,Zero_		
	GOTO m002		
	MOVF b,W		
	SUBWF a,1		
	: else b=b-a;		
m002	GOTO m001		
	MOVF a,W		
	SUBWF b,1		
	: }		
	GOTO m001		
	: return a;		
m003	MOVF a		
	RETURN		
	:}		

Maksymy i rady programistyczne

- Programy mają być czytane przez ludzi.
- Czytelność jest zwykle ważniejsza niż sprawność.
- Najpierw projekt potem kodowanie.
- Dawaj więcej komentarzy niż będzie ci, jak sądzisz potrzeba.
- Stosuj komentarze wstępne.
- Stosuj przewodniki w długich programach.
- Komentarz ma dawać coś więcej, niż tylko parafrazę tekstu programu.
- Błędne komentarze są gorsze niż zupełny brak komentarzy.

1/2

Maksymy i rady programistyczne

- Stosuj odstępy dla poprawienia czytelności.
- Używaj dobrych nazw mnemonicznych.
- Wystarczy jedna instrukcja w wierszu.
- Porządkuj listy według alfabetu.
- Nawiasy kosztują mniej niż błędy.
- Stosuj wcięcia dla uwidocznienia struktury programu i danych.

D. Van Tassel „Praktyka programowania”

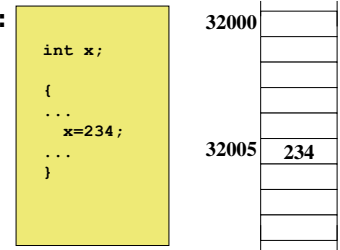
Wykład 7-8

- Zmienna i jej aspekty
- Zmienna wskaźnikowa
- Przydział pamięci dla zmiennych
- Działania na zmiennych wskaźnikowych
- Zastosowanie typu wskaźnikowego
- Przykłady

Zmienna

Aspekty zmiennej:

- nazwa
- adres (lokacja)
- wartość
- typ
- rozmiar

Instrukcja podstawienia

<zmienna> = <wyrażenie>

`z1 = z2 = z3 = wyrażenie` (podstawienie wielokrotne)
`z1:=: z2` (podstawienie symetryczne)

`z op = wyr` \longleftrightarrow `z = z op wyr`

Czas istnienia nazwy

Program w C/C++ $\xrightarrow{\text{kompilacja}}$ Program wykonywalny
nazwa zmiennej $\xrightarrow{\quad}$ adres w pamięci

```
procedure main()
  i:=5; j:=7; k:=11
  nazwa:=read() #j
  m:=variable(nazwa) #7
  write(m)
  variable(nazwa):=3 #3
  write(j)
end
```

Język Icon

Funkcje transformujące

	Pascal	Język C
zmienna \rightarrow adres (dostarcza adres zmiennej)	<code>addr(x)</code> <code>@x</code>	<code>&x</code>
adres \rightarrow zmienna	<code>a^</code>	<code>*a</code>

```
var
  x:real; absolute adres;
```

Język Turbo Pascal

Zmienna wskaźnikowa

Zmienna wskaźnikowa - zmienna, która przechowuje adres innej zmiennej.

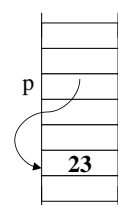
Zmienna wskazywana - zmienna, na którą wskazuje zmienna wskaźnikowa.

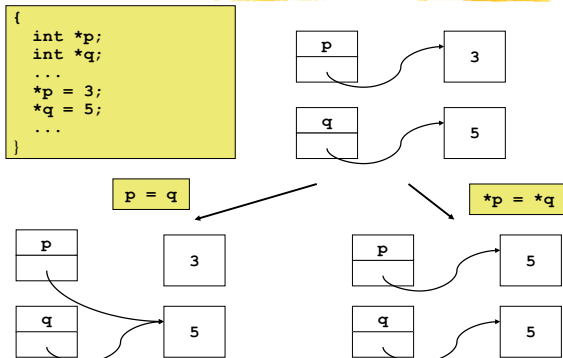
Deklaracja zmiennej wskaźnikowej:

```
int i=23;
int *p;

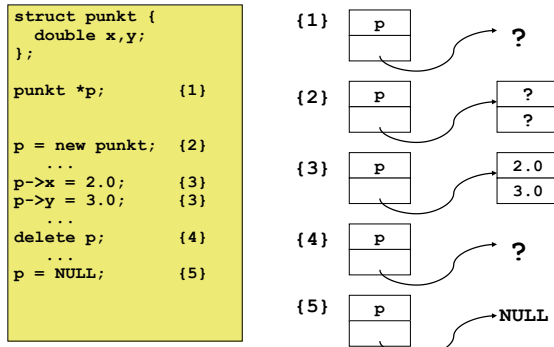
p = &i;
*p = 29;
```


Zmienna wskaźnikowa i wskazywana

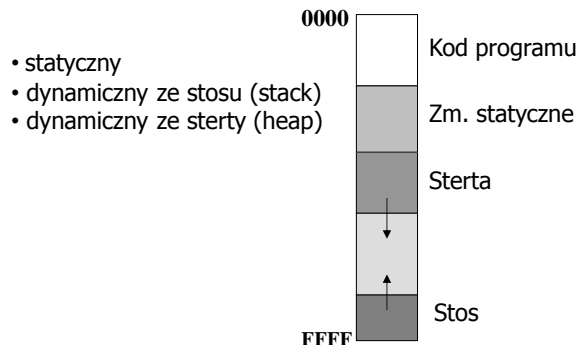
Alokacje i zwalnianie pamięci

Operacje na zmiennych wskaźnikowych

deklarowanie: `typ *p;`
 alokacja zmiennej: `p = new typ;`
 zwalnianie pamięci: `delete p;`
 przypisanie: `=`
 operacje logiczne: `== !=`
 wartość „pusta”: `NULL`
 wypisanie wartości: `cout << p;`

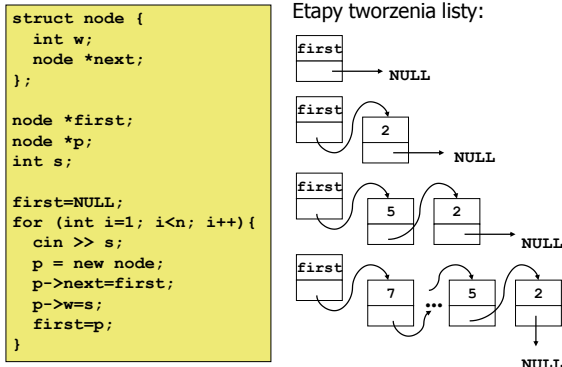
Przydział pamięci

Zastosowania typu wskaźnikowego

- Zmienne dużych rozmiarów
- Nieregularne struktury danych:
 - stos, kolejka, talia, lista
 - struktura drzewiasta
 - struktura grafowa

Tworzenie łańcucha odsyłaczowego (listy)

Zastosowanie łańcucha (listy)

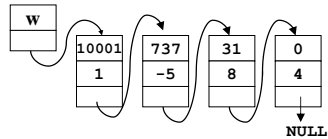
$$W(x)=x^4+5x^3-7x^2+x+3$$

```
double wiel[max];
```

0	1	2	3	4	5
3	1	-7	5	1	0

$$W(x)=x^{10001}-5x^{737}+8x^{31}+4$$

```
struct node {  
    int wsp;  
    int wyk;  
    node *next;  
};
```


Wypisanie wartości wielomianu

Iteracyjnie

```
void wypisz1(node *p)
{
    while (p!=NULL)
    {
        if (p->wsp>0) cout << "+";
        cout << p->wsp << "x^" << p->wyk;
        p=p->next;
    }
}
```

Wypisanie wartości wielomianu

Rekurencyjnie

```
void wypisz2(node *p)
{
    if (p!=NULL)
    {
        if (p->wsp>0) cout << "+";
        cout << p->wsp << "x^" << p->wyk;
        wypisz2(p->next);
    }
}
```

Wykład 9

Wybrane algorytmy

- Wyszukiwanie połówkowe
- Sortowanie
 - Metody proste
 - Metody szybkie

Wyszukiwanie połówkowe

```
int t[MAX];

int find(int t[MAX], int sz) {
    int lewy = 0;
    int prawy = MAX-1;
    int sr;

    while (lewy<=prawy) {
        sr = (lewy+prawy)/2;
        if (t[sr]==sz)
            return sr;
        else if (t[sr]<sz)
            lewy = sr+1;
        else
            prawy = sr-1;
    }
    return -1;
}
```

Wyszukiwanie połówkowe

```
int t[MAX];

int find(int t[MAX], int sz) {
    int lewy = 0;
    int prawy = MAX-1;
    int sr;

    while (lewy<=prawy) {
        sr = (lewy+prawy)/2;
        if (t[sr]<sz)
            lewy = sr+1;
        else
            prawy = sr-1;
    }
    if (lewy<MAX and t[lewy]==sz) return lewy;
    return -1;
}
```

Sortowanie

- Sortowaniem nazywamy proces ustawiania zbioru obiektów w określonym porządku.
- Szerokie zastosowanie algorytmów sortowania:
 - możliwość pokazania wielości algorytmów rozwiązujących ten sam problem,
 - konieczność dokonywania analizy algorytmów,
 - pokazują, że warto szukać nowych algorytmów,
 - zależność wyboru algorytmów od struktury przetwarzania danych (metody sortowania wewnętrzne i zewnętrzne).

4

Sortowanie cd.

- Sortowanie polega na przestawianiu obiektów, aż do chwili osiągnięcia ich uporządkowania takiego, że dla danej funkcji porządkującej f :
$$f(a_1) \leq f(a_2) \leq \dots \leq f(a_n)$$
(wartość tej funkcji nazywa się kluczem)
- Metodę sortowania nazywamy **stabilną**, jeżeli podczas procesu sortowania pozostaje **nie zmieniony** względny porządek obiektów o identycznych kluczach.

5

Klasyfikacja metod

- Według rodzaju struktury:
 - sortowanie tablicy,
 - sortowanie listy, łańcucha,
 - sortowanie pliku.
- Według miejsca sortowania:
 - wewnętrzne,
 - zewnętrzne.
- Według podziału algorytmu na etapy:
 - bezpośrednie (jeden etap - obiekty ulegają przestawieniom),
 - pośrednie - dwa etapy:
 - etap logiczny - informacja jak przestawiać obiekty, można wykonać kilka etapów logicznych,
 - etap fizyczny - nie zawsze konieczny.

6

Klasyfikacja metod cd.

- Według wykorzystania pamięci:
 - metody intensywne (in situ),
 - metody ekstensywne (dodatkowa pamięć - metody szybsze).
- Według efektywności:
 - metody proste $O(n^2)$,
 - metody szybkie $O(n \log n)$,
 - metody liniowe $O(n)$.
- Według stabilności (rzadko istotna):
 - stabilne,
 - niestabilne.

7

Sortowania proste I

Przez proste wstawianie:

- dzielimy ciąg na wynikowy i źródłowy; w każdym kroku, począwszy od drugiego elementu, przenosimy element ciągu źródłowego do ciągu wynikowego, wstawiając go w odpowiednim miejscu,
- zachowanie naturalne, algorytm stabilny, działa w miejscu,
- próba poprawy przez wstawianie połówkowe: zmienia się tylko liczba porównań, a nie PRZESUNIĘĆ

8

Sortowania proste I cd.

```
int a[MAX]; // sortowane elementy 1..MAX-1

void proste_wstawianie(int a[MAX]) {

    for (int i=2; i<MAX; i++){
        int x = a[i];
        a[0] = x; // wartownik
        int j = i-1;
        while (x<a[j]) {
            a[j+1] = a[j];
            j = j-1;
        }
        a[j+1] = x;
    }
}
```

9

Sortowania proste I cd.

```
int t[MAX]; // sortowane elementy 1..MAX-1

void proste_wstawianie2(int a[MAX]) {
    int lewy,prawy,sr;
    int x;

    for (int i=2; i<MAX; i++) {
        x=a[i];
        lewy=1; prawy=i-1; // wstawianie połówkowe
        while (lewy <= prawy) {
            sr = (lewy+prawy)/2;
            if (x<a[sr]) prawy=sr-1;
            else lewy=sr+1;
        }
        for (int j=i-1; j>=lewy; j--) a[j+1]=a[j];
        a[lewy]=x;
    }
}
```

10

Sortowania proste II

Przez proste wybieranie:

- podział też na dwa ciągi; wybieramy element najmniejszy z ciągu źródłowego i wymieniamy go z pierwszym elementem tegoż ciągu źródłowego, aż pozostanie w nim jeden, największy element,
- lepszy od prostego wstawiania (mniejsza liczba przestawień), gorzej dla elementów posortowanych, niestabilna, działa w miejscu, zalecane dla małych rozmiarów tablic.

11

Sortowania proste II cd.

```
int a[MAX]; // sortowane elementy 0..MAX-1

void proste_wybieranie(int a[MAX]) {

    for (int i=0; i<MAX-1; i++) {
        int nm = i; // wybieranie minimum
        for (int j=i+1; j<MAX; j++) {
            if (a[j]<a[nm]) nm = j;
        }
        int tmp=a[nm]; a[nm]=a[i]; a[i]=tmp;
    }
}
```

12

Sortowania proste III

Przez prostą zamianę (bąbelkowe):

- algorytm polega na porównywaniu i ewentualnej zamianie par sąsiadujących ze sobą elementów dopóty, dopóki wszystkie elementy zostaną posortowane.

Ulepszenia tej metody:

- zapamiętanie, czy dokonano zmiany,
- zapamiętanie pozycji ostatniej,
- zamiana kierunku przejść (sortowanie mieszane) - asymetria ciężkiego i lekkiego końca: korzyści tylko w przypadku prawie posortowanych ciągów elementów, czyli rzadko \Rightarrow nie stosuje się.

13

Sortowania proste III cd.

```
int a[MAX]; // sortowane elementy 0..MAX-1

void proste_babelkowe(int a[MAX]) {
    int i, j;
    int x;

    for (int i=1; i<MAX; i++)
        for (int j=MAX-1; j>=i; j--)
            if (a[j-1]>a[j]) {
                int tmp=a[j-1]; a[j-1]=a[j]; a[j]=tmp;
            }
}
```

14

Sortowania szybkie

Sortowanie grzebieniowe Combsort:

- pochodzi z roku 1991,
- oparta na metodzie bąbelkowej,
- współczynnik 1.3 wyznaczono doświadczalnie,
- złożoność $O(n \cdot \log(n))$,
- statystyka gorsza niż Quicksort (1.5 - 2 razy), ale algorytm prosty (bez rekurencji).

15

Sortowania szybkie cd.

Warianty sortowania Comsort:

- podstawowy - za rozpiętość przyjmij długość tablicy, podziel rozpiętość przez 1.3, odrzuć część ułamkową, będzie to pierwsza rozpiętość badanych par obiektów, badaj wszystkie pary o tej rozpiętości, jeżeli naruszają monotoniczność, to przestaw; wykonuj w pętli (rozpiętość podziel znów przez 1.3); kontynuując do rozpiętości 1 przejdiesz na metodę bąbelkową; kontynuuj do uzyskania monotoniczności.
- Combsort 11 - rozpiętość 9 i 10 zastępujemy 11.

16

Sortowania szybkie cd.

```
int a[MAX]; // sortowane elementy 0..MAX-1
```

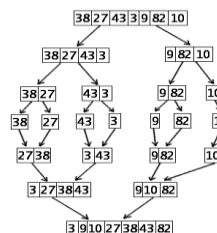
```
void Combsort(int a[MAX]) {
    int top, gap, x;
    bool swapped=true;

    gap=MAX;
    while (gap>1 or swapped) {
        gap=max(int(gap/1.3), 1);
        top=MAX-1-gap;
        swapped=false;
        for (int i=0; i<=top; i++) {
            int j=i+gap;
            if (a[i]>a[j]) {
                int tmp=a[i]; a[i]=a[j]; a[j]=tmp;
                swapped=true;
            }
        }
    }
}
```

17

Sortowanie przez scalanie

1. Podziel ciąg danych na dwie równe części
2. Zastosuj sortowanie przez scalanie dla każdej z nich oddzielnie, chyba że pozostał już tylko jeden element;
3. Połącz posortowane podciągi w jeden.

18

Sortowanie przez scalanie

```
void merge (int t[], int start, int srodek, int koniec) {  
  
    int *t_pom = new int[(koniec-start)]; // tablica pomocnicza  
    int i = start, j = srodek+1, k = 0;  
  
    while (i<=srodek and j<=koniec) {  
        if (t[j]<t[i]) { t_pom[k] = t[j]; j++; }  
        else { t_pom[k] = t[i]; i++; }  
        k++;  
    }  
  
    while (i<=srodek) { t_pom[k] = t[i]; i++; k++; }  
    while (j<=koniec) { t_pom[k] = t[j]; j++; k++; }  
  
    for (i=0; i<=koniec-start; i++) t[start+i] = t_pom[i];  
}
```

Sortowanie przez scalanie

```
void merge_sort (int t[], int start, int koniec){  
  
    int srodek;  
  
    if (start != koniec) {  
        srodek = (start+koniec)/2;  
        merge_sort (t, start, srodek);  
        merge_sort (t, srodek+1, koniec);  
        merge (t, start, srodek, koniec);  
    }  
}
```

Liczba operacji podczas sortowania tablicy N elementowej jest proporcjonalna do $N \cdot \log(N)$

Sortowanie porównanie czasów

Rozmiar tablicy	Bubble sort	Merge sort
10^3	4,9 ms	0.22 ms
10^4	446 ms	2.44 ms
10^5	44.6 s	29.38 ms
10^6	74 min	340.4 ms
10^7	123 h	4 s

Wykład 10

- Struktury liniowe o zmiennym podłożu
 - Stos, kolejka
 - Implementacje struktur
- Zastosowania stosu
 - Derekursywacja funkcji
 - Obliczanie wartości wyrażenia

Struktury liniowe o zmiennym podłożu

- Są to struktury **nie posiadające adresacji** (!).
- Dostęp do poszczególnych elementów struktury jest organizowany poprzez **wyróżnienia**.
- Do tych struktur należą:
 - stos,
 - kolejka,
 - talia (dostęp do elementów z obu stron),
 - lista jednokierunkowa i dwukierunkowa.

2

Stos

- Wyróżnienia: wierzchołek stosu.
- Operacje proste (4 operacje):
 - inicjalizacja stosu – `init(s)`,
 - testowanie czy pusty – `empty(s)`,
 - dołączanie elementu na wierzchołek – `push(s, e)`,
 - pobieranie elementu z wierzchołka – `pop(s)`.
- Uwaga:
 - Stos określany jest jako struktura LIFO (Last In First Out).
- Zastosowanie:
 - przeglądanie grafu,
 - obliczanie wartości wyrażenia,
 - usuwanie rekurencji z programu.

3

Kolejka

- Wyróżnienia: początek kolejki, koniec kolejki.
- Operacje proste (4 operacje):
 - inicjalizacja kolejki – `init(k)`,
 - testowanie czy pusty – `empty(k)`,
 - dołączanie elementu na koniec – `put(k, e)`,
 - pobieranie elementu z początku – `get(k)`.
- Uwaga:
 - Kolejka określana jest jako struktura FIFO (First In First Out).
- Zastosowanie:
 - przeglądanie grafu,
 - kolejka zadań o jednakowym priorytecie.

4

Implementacja struktur

- Tablicowa
 - Zalety: szybkość, prosta implementacja
 - Wady: ograniczenia pamięciowe
- Wskaźnikowa
- Mieszana

5

Stos implementacja tablicowa

```
struct stos {
    int t[MAX];
    int size;
};

void init(stos &st) { st.size=0; }
void push(stos &st, int el) { st.t[st.size++]=el; } // brak kontrol
int pop(stos &st) { return st.t[--st.size]; } // brak kontroli
bool empty(stos &st) { return (st.size==0); }

int main() {
    stos s;

    init(s);
    for (int i=0; i<10; i++) push(s,i*i);
    while (!empty(s)) cout<<pop(s)<<endl;
}
```

6

Stos implementacja tablicowa

```
struct stos {
    int t[MAX];
    int size;

    void init();
    void push(int el);
    int pop();
    bool empty();
};

void stos::init() { size=0; }
void stos::push(int el) { t[size++]=el; } // bez kontroli
int stos::pop() { return t[--size]; } // bez kontroli
bool stos::empty() { return (size==0); }

int main() {
    stos s;
    s.init();
    for (int i=0; i<10; i++) s.push(i*i);
    while (!s.empty()) cout<<s.pop()<<endl;
}
```

7

Stos implementacja tablicowa

```
struct stos {
    int t[MAX];
    int size;

    stos();
    void push(int el);
    int pop();
    bool empty();
};

stos::stos() { size=0; }
void stos::push(int el) { t[size++]=el; } // bez kontroli
int stos::pop() { return t[--size]; } // bez kontroli
bool stos::empty() { return (size==0); }

int main() {
    stos s; // konstruktor wywołany automatycznie
    s->init();
    for (int i=0; i<10; i++) s.push(i*i);
    while (!s.empty()) cout<<s.pop()<<endl;
}
```

8

Sortowania przez podział

Sortowanie przez podział – Quicksort

- wybieramy element dzielący, względem którego dzielimy tablicę na elementy mniejsze i większe, wymieniając elementy położone daleko od siebie, operację powtarzamy dla obu części tablicy, aż do podziału na części o długości 1.
- wersja rekurencyjna i nierekurencyjna,

9

Sortowania przez podział

```
int a[MAX];

void qs(int l, int p) {
    int i, j, x, tmp;

    i=l; j=p;
    x=a[(l+p)/2];
    while (i<=j) {
        while (a[i] < x) do i++;
        while (a[j] > x) do j--;
        if (i<=j) {
            tmp=a[j]; a[j]=a[i]; a[i]=tmp; i++; j--;
        }
    }

    if (l < j) qs(l, j);
    if (i < p) qs(i, p);
}
```

10

Sortowania przez podział

```
void qs() {
    int i, j, x, tmp;

    init(st);
    push(st, l); push(st, p);
    while (!empty(st)) {
        p=pop(st); l=pop(st);

        i=l; j=p;
        x=a[(l+p)/2];
        while (i<=j) {
            while (a[i] < x) do i++;
            while (a[j] > x) do j--;
            if (i<=j) {
                tmp=a[j]; a[j]=a[i]; a[i]=tmp; i++; j--;
            }
        }

        if (l < j) { push(st, l); push(st, j); }
        if (i < p) { push(st, i); push(st, p); }
    }
}
```

11

Postać wyrażenia

Elementy wyrażenia:

Zmienne: x, y, z, ...

Stałe: 12, -5, ...

Operatory dwuargumentowe: ^ * / + - (priorytet i łączność)

Minus unarny: -

Nawiasy: ()

Funkcje: sin(x), cos(x), ...

Postać wyrostkowa, infiksowa:

(x+y) - (z*3)

Postać przedrostkowa, prefiksowa, notacja Łukasiewicza:

-(+ (x,y), *(z,3))

Postać przyrostkowa, postfiksowa (Reverse Polish Notation, RPN):

x y + z 3 * -

Obliczanie wyrażeń

```
procedure onp(w) # zamienia wyrażenie infiksowe na postfiksowe
while w ?:= 2(="(",tab(bal(''))),pos(-1))

w ? every p:=bal('+ -')
if \p then return onp(w[1:p])||onp(w[p+1:0])||w[p]

w ? every p:=bal('* /')
if \p then return onp(w[1:p])||onp(w[p+1:0])||w[p]

w ? p:=bal('^')
if \p then return onp(w[1:p])||onp(w[p+1:0])||w[p]

return(w)
end
```

Obliczanie wyrażeń

```
procedure value(w)
st:=[ ]
every el:=!w do
if any('+ - * / ^',el) then push(st,a:=pop(st) & el(pop(st),a))
else push(st,variable(el))

return pop(st)
end

global x,y,z

procedure main()
x:=2
y:=3
z:=5
while write(value(onp(read())))
end
```

Obliczanie wyrażeń

```
mag@wierzba:/home/glk/mag$ ./wyr
x+y
5
x*(y+z)
16
x^y^x
512
x^(y+z)/x
128
```

Zadania

1. Dana jest funkcja określona rekurencyjnie:
 $f(0,b)=b+1$
 $f(a,0)=f(a-1,1)$ $a>0$
 $f(a,b)=f(a-1,f(a,b-1))$ $a>0, b>0$
Proszę napisać funkcję w wersji rekurencyjnej oraz iteracyjnej.
2. Dana jest tablica `int t[MAX]` zawierająca nieuporządkowane liczby naturalne. Proszę zmodyfikować funkcję `qs`, tak aby szybko wyznaczyć sumę k najmniejszych wartości z tablicy. Przykładowe dane to `MAX=1000000` i `k=50`.
3. Napisać w języku C++ program wyliczający wartości wyrażeń.

Wykład 11

- Reprezentacja liczb w komputerze
- Liczby stałopozycyjne
- Liczby zmiennopozycyjne
- Dokładność obliczeń

Pozycyjny system liczenia

$$1999 = 1 \cdot 10^3 + 9 \cdot 10^2 + 9 \cdot 10^1 + 9 \cdot 10^0$$

$$1010_{(2)} = 1 \cdot 2^3 + 0 \cdot 2^2 + 1 \cdot 2^1 + 0 \cdot 2^0$$

$$127_{(8)} = 1 \cdot 8^2 + 2 \cdot 8^1 + 7 \cdot 8^0$$

$$1.7 = 1 \cdot 10^0 + 7 \cdot 10^{-1}$$

$$0.11_{(2)} = 0 \cdot 2^0 + 1 \cdot 2^{-1} + 1 \cdot 2^{-2} = 0.75$$

Arytmetyka liczb w komputerze

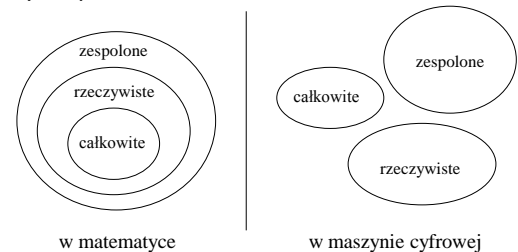
- różna od arytmetyki używanej przez ludzi
 - system dwójkowy
 - skończona i ustalona precyzja
- inne własności liczb o skończonej precyzji (zakresie)
- zbiór liczb o skończonej precyzji (zakresie) nie jest zamknięty na żadne działanie
- nie działa prawo łączności

$$a+(b+c) \neq (a+b)+c$$
- nie działa prawo rozdzielności mnożenia

$$a*(b+c) \neq a*b + a*c$$

Rodzaje liczb

- liczby całkowite
- liczby rzeczywiste
- liczby zespolone

Reprezentacja liczb stałopozycyjnych

- znak-moduł
- kod uzupełnień do jedności **U1**
- kod uzupełnień do dwóch **U2**

przykład: typ 8-bitowy, 1 bit na znak, zakres liczb: -128..127

liczba	znak-moduł	U1	U2
6	0 0000110	0 0000110	0 0000110
-6	1 0000110	1 1111001	1 1111001
			+1
			1 1111010

Działania na liczbach kodu U2

Przykład: typ 8-bitowy, 1 bit na znak, zakres liczb: -128..127

6	0 0000110	6	0 0000110
+7	0 0000111	-7	1 1111001
13	0 0001101	-1	1 1111111

64	0 1000000	-65	1 0111111
-64	1 1000000	-65	1 0111111
0	0 0000000	-130	0 1111110

↑ **NADMIAR!**

Liczby całkowite

Turbo Pascal

typ	zakres	rozmiar
shortint	-128..127	1
integer	-32768..32767	2
longint	-2147483648..214748647	4
byte	0..255	1
word	0..65535	2

Java

typ	zakres	rozmiar
byte	-128..127	1
short	-32768..32767	2
int	-2147483648..214748647	4
long	$-2^{63}..2^{63}-1$	8

Liczby całkowite

FPC

Typ	Zakres	Rozmiar
Byte	0 .. 255	1
Shortint	-128 .. 127	1
Smallint	-32768 .. 32767	2
Word	0 .. 65535	2
Integer	either smallint or longint	size 2 or 4
Cardinal	longword	4
Longint	-2147483648 .. 2147483647	4
Longword	0 .. 4294967295	4
Int64	-9223372036854775808 .. 9223372036854775807	8
QWord	0 .. 18446744073709551615	8

Liczby całkowite

C/C++

- short int, int, long int, long long int
- signed, unsigned

Standard C99:

- int ma minimum 16 bitów
- long int jest co najmniej takiego rozmiaru, co int
- long long int ma minimum 64 bity

W praktyce:

- short int ma 16 bitów
- int, long int ma 32 bity
- long long int ma 64 bity

Liczby zmiennopozycyjne

Cel: Oddzielenie zakresu od dokładności

Sposób zapisu:

- w matematyce

$$l = m \cdot 10^c$$

- w komputerze

$$l = m \cdot 2^c$$

l - *liczba*

m - *mantysa*

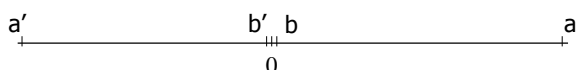
c - *cecha*

Liczby zmiennopozycyjne

Przykład 1. System dziesiętny

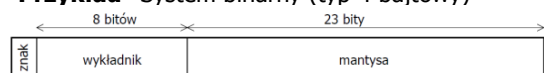
mantysa - 3 cyfry + znak (0.000 - 0.999)
cecha - 2 cyfry + znak (-99 - 99)

dodatnia wartość maksymalna (a): $0.999 \cdot 10^{99}$
 ujemna wartość minimalna (a'): $-0.999 \cdot 10^{99}$
 dodatnia wartość minimalna (b): $0.001 \cdot 10^{-99}$
 ujemna wartość maksymalna (b'): $-0.001 \cdot 10^{-99}$

Liczby zmiennopozycyjne

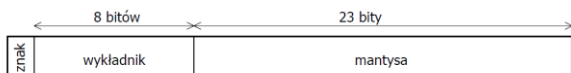
Przykład System binarny (typ 4 bajtowy)

- Znak mantysy: 0 lub 1
- Wykładnik w kodzie U2 [-128..127]
- Mantysa 0 lub [0.5..1)
- Liczba to mantysa * 2^{cecha}
- Liczba znormalizowana : najbardziej znacząca cyfra mantysy równa 1
- Zakres liczb: od $-(1-2^{-23}) \cdot 2^{127}$ do $(1-2^{-23}) \cdot 2^{127}$
- Minimalna dodatnia: $1/2 \cdot 2^{-128}$

Liczby zmiennopozycyjne

Przykład: 4 bajtowe liczby typu float

Znak mantysy: 0 lub 1

Wykładnik (cecha) przesunięty o 127

Mantysa [1-2]

Liczba to mantysa * 2^{cecha}

Problem reprezentacji 0

Liczby zmiennopozycyjne

Przykład: 4 bajtowe liczby typu float

- liczby dodatnie: od 2^{-127} do $(2-2^{-23}) \cdot 2^{128}$
- liczby ujemne: od $-(2-2^{-23}) \cdot 2^{128}$ do -2^{-127}
- przepełnienie (nadmiar): Liczby $> (2-2^{-23}) \cdot 2^{128}$

Liczby zmiennopozycyjne

```
union fi {
    float a;
    unsigned int b;
};

int main() {
    fi x;
    int t[100];

    while (true) {
        cin >> x.a;

        for (int i=31; i>=0; i--) { t[i]=x.b%2; x.b=x.b/2; }
        cout << t[0] << " ";
        for (int i=1; i<=8; i++) cout << t[i];
        cout << " ";
        for (int i=9; i<=31; i++) cout << t[i];
        cout << endl;
    }
}
```

Liczby zmiennopozycyjne

Turbo Pascal

typ	zakres	dokładność	rozmiar
real	2.9E-39 .. 1.7E38	11-12	6
single	1.5E-45 .. 3.4E38	7-8	4
double	5.0E-324 .. 1.7E308	15-16	8
extended	3.4E-4932 .. 1.1E4932	19-20	10

Java, C/C++

typ	zakres	dokładność	rozmiar
float	1.5E-45 .. 3.4E38	7-8	4
double	5.0E-324 .. 1.7E308	15-16	8

Standard ANSI IEEE 754

Formaty stałopozycyjne dwójkowe:

- 16-bitowy (SHORT INTEGER)
- 32-bitowy (INTEGER)
- 64-bitowy (EXTENDED INTEGER)

Formaty zmiennopozycyjne:

- pojedynczej precyzji (SINGLE)
m=23+1, c=8
- podwójnej precyzji (DOUBLE)
m=52+1, c=11

1/2

Dokładność obliczeń

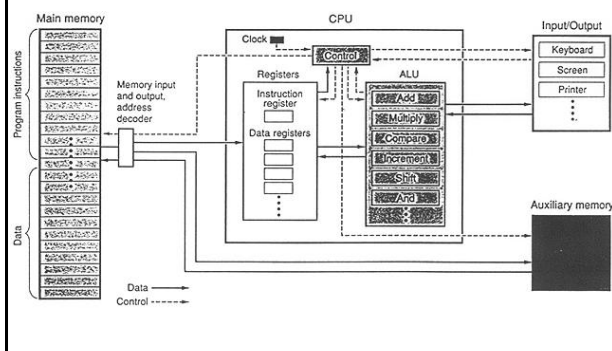
Obliczenia iteracyjne

```
var
    p,q,r : T;
    i:integer;
begin
    r := 3.0;
    p := 0.01;
    for i:=1 to 50 do
        begin
            q := p+r*p*(1-p);
            writeln(q);
            p := q;
        end;
    end.
```


Wykład 12-13

- Architektura komputera
- Języki programowania
- System operacyjny
- Superkomputery

Architektura prostego komputera

Poziom języka programowania

Język Pascal

```

while i<>j do
  if i>j then i := i - j
  else j := j - i;

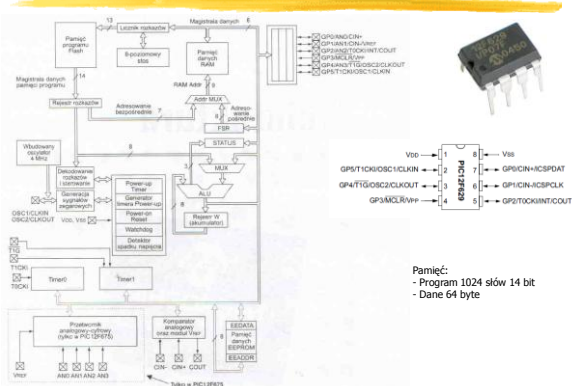
```

Język
assemblera

Kod
szynowy

LOAD	J	A000	10	B0	00	
SUB	J	A003	12	B0	02	
JZERO	EXIT	A006	24	10	1E	
JNEG	SUBI	A009	25	A0	12	
STORE	I	A00C	11	B0	00	
SUBI	JUMP LOOP	A00F	23	A0	00	
LOAD	J	A012	10	B0	02	
SUB	I	A015	12	B0	00	
STORE	J	1018	11	B0	02	
JUMP	LOOP	101B	23	A0	00	
EXIT		101E				
		:				
		:				
LOAD	10					
STORE	11					
SUB	12	B000				} zmienne
:		B003				
:		B006				
JUMP	23	:				
JZERO	24	:				
JNEG	25	:				

Architektura PIC 12F629

Lista rozkazów

Microcode Operands	Description	Cycles	16-Bit Operands	Status Affected	Notes
BIT-ORIENTED FIELD REGISTER OPERATIONS					
ANDOV L	AND with L	1	00 0111 0001 1111	C, O, Z	1, 2
ANDOV W	AND with W	1	00 0111 0001 1111	C, O, Z	1, 2
CLRF I	Clear I	1	00 0001 1111 1111	Z	3
CLRF W	Clear W	1	00 0001 1111 1111	Z	3
COMF I	Complement I	1	00 0011 0001 1111	Z	1, 2
COMF W	Complement W	1	00 0011 0001 1111	Z	1, 2
DECFSZ I	Decrement & Skip if 0	1 (2)	00 0111 0001 1111	Z	1, 2, 3
DECFSZ W	Decrement & Skip if 0	1	00 0111 0001 1111	Z	1, 2, 3
INCF I	Increment & Skip if 0	1 (2)	00 1111 0001 1111	Z	1, 2, 3
INCF W	Increment & Skip if 0	1	00 1111 0001 1111	Z	1, 2, 3
MOVF I	Move I	1	00 1000 0001 1111	Z	1, 3
MOVF W	Move W	1	00 1000 0001 1111	Z	1, 3
MOVF I	No Operation	1	00 0000 0000 0000		
MOVF W	No Operation	1	00 1111 0001 1111	C	1, 3
RLF I	Rotate Right if Through Carry	1	00 0111 0001 1111	C, O, Z	1, 2
RLF W	Rotate Right if Through Carry	1	00 0111 0001 1111	C, O, Z	1, 2
RRNFI	Shift nibbles in I	1	00 1110 0001 1111	Z	1, 2
RRNFW	Shift nibbles in W	1	00 1110 0001 1111	Z	1, 2
BIT-ORIENTED FIELD REGISTER OPERATIONS					
BCF I	Bit Clear I	1	01 0000 0001 1111	Z	1, 2
BCF W	Bit Clear W	1	01 0000 0001 1111	Z	1, 2
BTSC I	Bit Test & Skip if Clear	1 (2)	01 1111 0001 1111	Z	3
BTSC W	Bit Test & Skip if Clear	1	01 1111 0001 1111	Z	3
LITERAL AND CONTROL OPERATIONS					
ANDLW I	AND literal with W	1	11 1001 1000 1000	C, O, Z	1, 2
ANDLW W	AND literal with W	1	11 1001 1000 1000	C, O, Z	1, 2
CLRWDT	Clear Watchdog Timer	1	00 0000 0110 0110	TO, FGS	
IORLW I	Inclusive OR literal with W	1	11 1100 1000 1000	C, O, Z	1, 2
IORLW W	Inclusive OR literal with W	1	11 1100 1000 1000	C, O, Z	1, 2
RETFIE	Return from Interrupt	2	00 0000 0000 1111	Z	
RETN I	Return from Subroutine	1	00 0000 0000 1111	Z	
RETURN	Return from Subroutine	2	00 0000 0000 1111	Z	
SLEEP	Go into Sleep Mode	1	00 0000 0000 1111	TO, FGS	
SUBLW I	Subtract W from literal	1	11 1111 1000 1000	C, O, Z	1, 2
SUBLW W	Subtract W from literal	1	11 1111 1000 1000	C, O, Z	1, 2

Lista rozkazów

[illegible]

gdzie:

- f – 7-bitowy adres rejestru (0...127)
- F – zawartość rejestru o adresie f (0...255)
- W – zawartość rejestru roboczego (0...255)
- d – adres wyniku operacji (0...1);
 - gdy $d = 0$, wynik operacji jest przesyłany do B
 - gdy $d = 1$, wynik operacji jest przesyłany do F
- b – numer bitu (0...7)
- k – 8-bitowa stała liczbowa (0...255)
- s – 11-bitowa etykieta (0...2047)

Przykładowy program

```
#include "12f629.h"

int nwd(int a, int b) {
    while (a!=b) {
        if (a>b) a=a-b;
        else b=b-a;
    }
    return a;
}

void main() {
    int x,y,z;

    x=24;
    y=30;
    z=nwd(x,y);
}
```

Kompilacja

```
Carry EQU 0
Zero_ EQU 2
a EQU 0x23
b EQU 0x24
x EQU 0x20
y EQU 0x21
z EQU 0x22

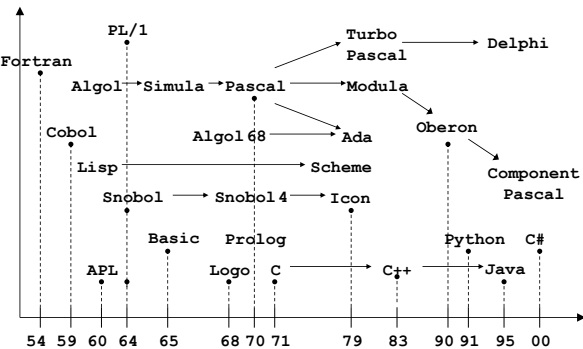
;int nwd(int a, int b)
; while (a!=b) {
; if (a>b) a=a-b;
; else b=b-a;
; }

; void main()
; x=24;
; y=30;
; z=nwd(x,y);
; }

main
    MOVW 24
    MOVWF x
    MOVW 30
    MOVWF y
    MOVF x,W
    MOVWF a
    MOVF y,W
    MOVWF b
    CALL nwd
    MOVF a,W
    MOVWF z
    END

;:100000001628230824060310142823082402230889
;:1000100024060318803A8039031D11282408A302FE
;:1000200001282308A4020128230808001830A00092
;:100030001E30A100208A3002108A40001202308ED
```

Historia języków programowania

Popularność języków programowania

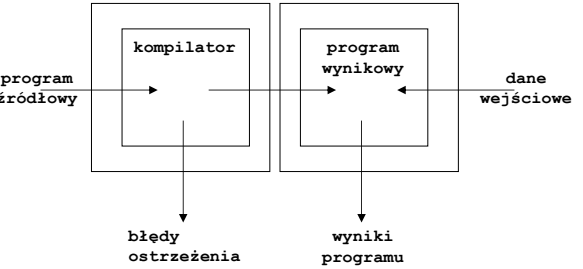
Sep 2016	Sep 2015	Change	Programming Language	Rankings	Change
1	1		Java	10.236%	-1.33%
2	2		C	10.855%	-4.67%
3	3		C++	6.657%	-0.13%
4	4		C#	5.499%	+0.58%
5	5		Python	4.302%	+0.64%
6	7	▲	JavaScript	2.509%	+0.59%
7	6	▼	PHP	2.847%	+0.32%
8	11	▲	Assembly language	2.417%	+0.61%
9	8	▼	Visual Basic .NET	2.345%	+0.28%
10	9	▼	Perl	2.309%	+0.43%
11	10	▲	Delphi/Object Pascal	2.169%	+0.42%
12	12		Ruby	1.965%	+0.18%
13	16	▲	Swift	1.930%	+0.74%
14	10	▼	Objective-C	1.849%	+0.02%
15	17	▲	MATLAB	1.826%	+0.65%
16	34	▲	Groovy	1.818%	+1.31%
17	14	▼	Visual Basic	1.761%	+0.22%
18	19	▲	R	1.684%	+0.64%
19	44	▲	Go	1.625%	+1.37%
20	18	▼	PL/SQL	1.443%	+0.36%

www.tiobe.com/tpci.htm

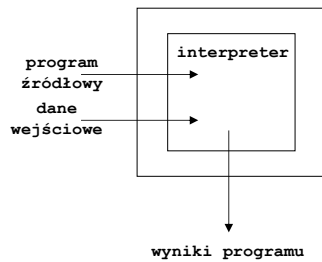
Rozwój technologii programowania

Decade	Programming technology	Key advance
1940s	machine codes	programmable machines
1950s	assembly languages	symbols
1960s	high-level languages	expressions and machine-independence
1970s	structured programming	structured types and control structures
1980s	modular programming	separation of interface from implementation
1990s	object-oriented programming	polymorphism
2000s	component-oriented Programming	dynamic and safe composition
2010s	Service Oriented Architecture	loosely coupled units

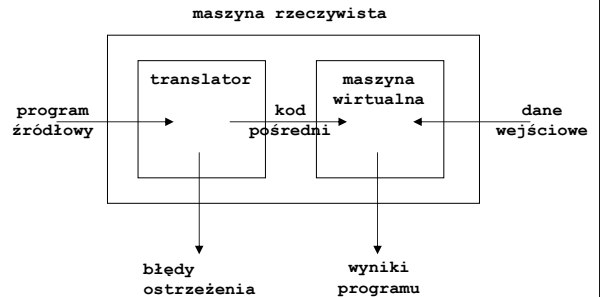
Kompilacja i wykonanie programu

Interpretacja programu

Translacja do kodu pośredniego

Języki programowania ogólnego zastosowania

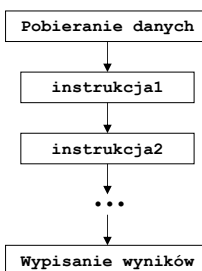
- języki imperatywne (instrukcyjne)
- języki aplikatywne (funkcyjne)
- języki deklaratywne (logiczne)

Problem:

Trójka Pitagorejska to 3 liczby naturalne spełniające równanie $a^2 + b^2 = c^2$.

Znaleźć wszystkie trójki, w których c nie przekracza ustalonego N.

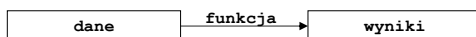
Język imperatywny (instrukcyjny)


```

Program TrojkiPitagorejskie;
const
  N=10;
var
  a,b,c:integer;
begin
  for c:=1 to N do
    for b:=1 to c-1 do
      begin
        a:=trunc(sqrt(c*c-b*b));
        if a*a+b*b=c*c then
          writeln(a,b,c);
        end;
      end;
    end;
  end.
  
```

Język aplikatywny (funkcyjny)


```

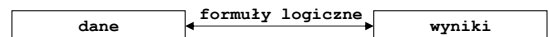
TrojkiPitagorejskie(M)=[], M=1
TrojkiPitagorejskie(M)=T(M,M-1)++TrojkiPitagorejskie(M-1)

T(c,b)=[], b=1
T(c,b)=[(a,b,c)]++T(c,b-1), a=trunc(a) where a=sqrt(c*c-b*b)
T(b,c)=T(c,b-1)

Trojki Pitagorejskie(10)

[(6,8,10), (8,6,10), (3,4,5), (4,3,5)]
  
```

Język deklaratywny (logiczny)


```

TrojkiPitagoreskie (A,B,C,M)
if Nat(1,C,M) and Nat(1,B,M) and Nat(1,A,M) and A*A+B*B=C*C

Nat (K,X,L)
if K<=L and X=K or K<=L and K1=K+1 and Nat(K1,X,L) .

TrójkiPitagorejskie (A,B,C,10)

A=3, B=4, C=5
A=4, B=3, C=5
A=6, B=8, C=10
A=8, B=6, C=10
  
```

Kategorie języków - popularność

Category	Ratings Dec 2012	Delta Dec 2011
Object-Oriented Languages	58.5%	+2.1%
Procedural Languages	36.9%	-0.2%
Functional Languages	3.2%	-1.3%
Logical Languages	1.4%	-0.6%

Category	Ratings Dec 2012	Delta Dec 2011
Statically Typed Languages	71.4%	+0.4%
Dynamically Typed Languages	28.6%	-0.4%

System operacyjny

System operacyjny jest to zorganizowany zespół programów, które pełnią rolę pośredniczącą między sprzętem, a użytkownikami, dostarczają użytkownikom zestawu środków ułatwiających projektowanie, kodowanie, uruchamianie i eksploatację programów oraz w tym samym czasie sterują przydziałem zasobów dla zapewnienia efektywnego działania.

System operacyjny

Podstawowa funkcja systemu operacyjnego to zarządzanie zasobami.

Zasób systemu:

sprzęt lub program, który może być przydzielany systemowi operacyjnemu lub programowi użytkowemu.

Zasoby sprzętowe:

- czas procesora (-ów)
- pamięć operacyjna
- urządzenia we/wy
- inne komputery

Zasoby programowe:

- funkcje systemowe dostarczane programowi użytkownika
- określone obszary pamięci - bufor
- pamięć zewnętrzna
- katalogi i pliki
- translatory, kompilatory

Kategorie systemów operacyjnych

Tryby pracy:

- systemy do przetwarzania wsadowego (off-line, batch)
- systemy z podziałem czasu (on-line)
- system dla działania w czasie rzeczywistym (real-time)

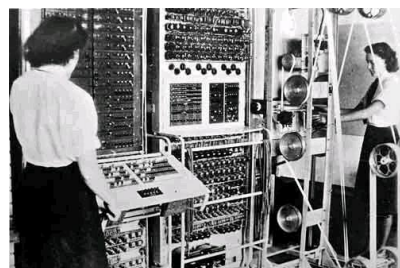
Pierwsze komputery

Replacing a bad tube meant checking among ENIAC's 19,000 possibilities.

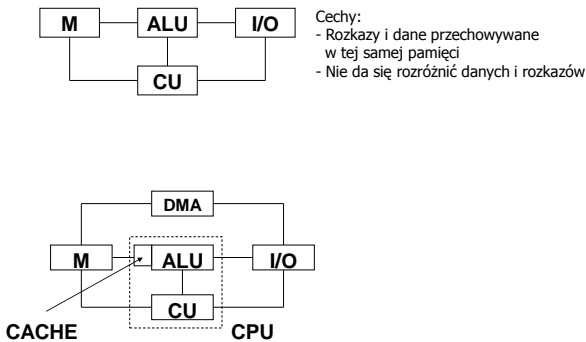
ENIAC komputer skonstruowany w latach 1943-45

Pierwsze komputery

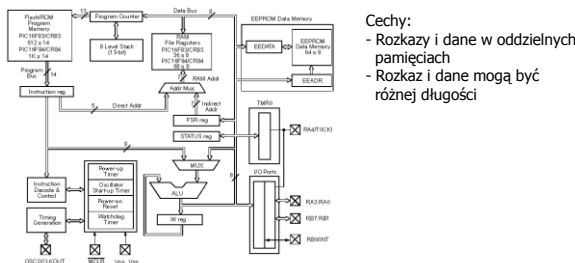

COLOSSUS - został zbudowany w 1941 r. w brytyjskim ośrodku kryptograficznym Bletchley Park.

Architektura von Neumanna

Architektura Harwardzka

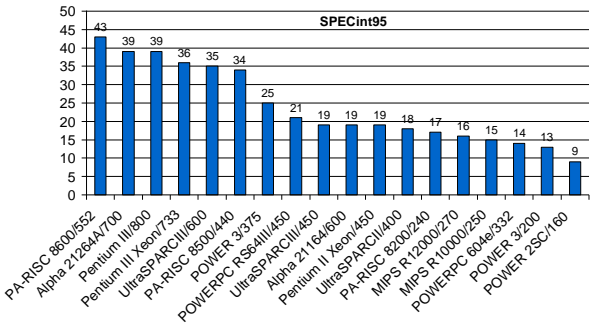
Miara wydajności - MIPS

Komputer	Liczba procesorów	MIPS
DEC VAX 11/780 (rok 1978)	1	1
IBM S/390 G5/RX6	10	901
HP V2500 (440MHz)	24	1550
SUN E10000 (400MHz)	64	3000

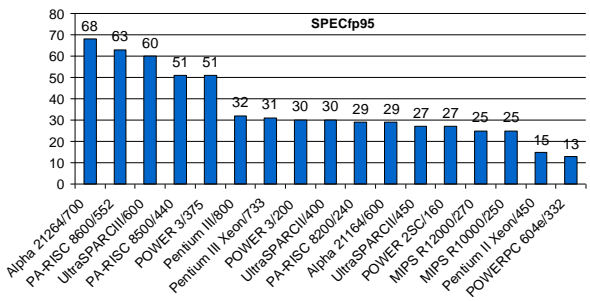
Miara wydajności - MFlops

Komputer	DP Mflop/s	Rpeak Mflop/s
Cray T9xx (32 proc 2.2 ns)	-	57600
Cray T9xx (8 proc 2.2 ns)	-	14400
Cray T9xx (1 proc 2.2 ns)	705	1800
HP N4000 (8 proc. 440 MHz)	-	14080
HP N4000 (1 proc. 440 MHz)	375	1760
SUN HPC 450 (4 proc. 400 MHz)	-	3200
SUN H PC 450 (1 proc. 400 MHz)	183	800
PC PII Xeon 450 MHz	98	450

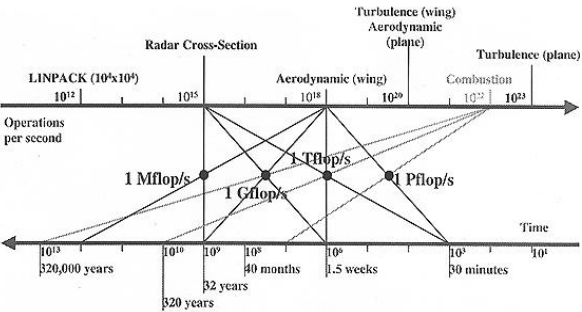
Stałoprzecinkowa wydajność procesora

Zmiennoprzecinkowa wydajność procesora

Potrzeba mocy obliczeniowej

TOP 10 Sites for June 2016

For more information about the sites and systems in the list, click on the links or view the complete list.

Rank	Site	System	Cores	Rmax (TFlop/s)	Rpeak (TFlop/s)	Power (kW)
1	National Supercomputing Center in Wuxi, China	Sunway TaihuLight - Sunway MPP, Sunway SW26010 260C 1.45GHz, Sunway NRCCPC	10,449,400	93,014.6	125,435.9	15,371
2	National Super Computer Center in Guangzhou, China	Tianhe-2 (MilkyWay-2) - TH-IVB-FEP Cluster, Intel Xeon E5-2692 V2 2.200GHz, TH Express-2, Intel Xeon Phi 3151P, NUDT	3,120,000	33,842.7	54,902.4	17,808
3	DOE/SC/Oak Ridge National Laboratory, United States	Titan - Cray XK7, Opteron 6274 14C 2.000GHz, Cray Gemini interconnect, NVIDIA K20x, Cray Inc.	540,440	17,590.0	27,112.5	8,209
4	DOE/NNSA/LNL, United States	Sequoia - BlueGene/Q, Power BGC 14C 1.40 GHz, Custom IBM	1,572,864	17,173.2	20,132.7	7,890
5	RIKEN Advanced Institute for Computational Science (AICS), Japan	K computer: SPARC64 VIIIfx 2.00Hz, Tofu interconnect, Fujitsu	705,024	10,510.0	11,280.4	12,640
6	DOE/SC/Argonne National Laboratory, United States	Mira - BlueGene/Q, Power BGC 14C 1.40GHz, Custom IBM	786,432	8,586.6	10,066.3	3,945

Sunway TaihuLight

Koszty budowy Sunway TaihuLight wyniosły 273 milionów dolarów. Komputer składa się z 40960 64-bitowych procesorów RISC SW26010, każdy zawierający 260 rdzeni po 1,45 GHz. Daje to w sumie ponad 10 milionów rdzeni. Jego teoretyczna moc obliczeniowa wynosi 125 PFLOPS, a zmierzona testem LINPACK 93 PFLOPS. Sunway TaihuLight posiada 1,31 PB pamięci operacyjnej i wymaga do zasilania 15,4 MW mocy

TITAN computer

K computer

Prometheus

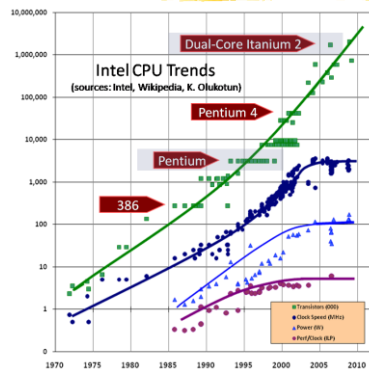

system operacyjny: Linux CentOS 7
konfiguracja: HP Apollo 8000
procesory: Intel Xeon (Haswell)
liczba dostępnych rdzeni : 53568
pamięć operacyjna: 279 TB
pamięć dyskowa: 10 PB
moc obliczeniowa: 2399 TFlops

Ważne wydarzenia z historii komputerów

1945	• John von Neumann: "The First Draft of a Report on the EDVAC"
1946	ENIAC Pierwsza elektroniczna maszyna cyfrowa (18 tysięcy lamp, 1500 przełączników)
1951	UNIVAC I Pierwszy komputer komercyjny (48 sprzedanych egzemplarzy)
1952	IAS Realizacja EDVAC'a (J. von Neumann, Princeton)
1960	PDP-1 Pierwszy minikomputer (DEC, 50 egzemplarzy)
1964	IBM S/360 Pierwsza rodzina komputerów; pojęcie "architektury"
1965	PDP-8 Początek ery minikomputerów (DEC, 50 tys. Egzemplarzy)
1971	Intel 4004 Pierwszy mikroprocesor (4-bitowy)
1974	Intel 8080 Pierwszy "CPU on a chip", protoplasta "8-bitowców": Z80, 8085
1974	CRAY-1 "Superkomputer" (pierwszy produkt Cray Research, maksymalna szybkość 150 M flops)
1977	Intel 8048 Pierwszy "computer on a chip", nowsza wersja (stosowana do dziś): 8051
1978	VAX Pierwszy "superminikomputer" (DEC, 32-bitowy)
1981	IBM PC Początek ery "pęćtów" (procesor Intel 8088, system operacyjny MS DOS)
1981	Dataflow Machine Pierwszy działający komputer "dataflow" (Univ. of Manchester)
1982	RISC I Nowa koncepcja architektury (Berkeley); również procesor MIPS (Stanford); IBM ujawnia swoje wcześniejsze prace nad modelem IBM 801
1996	* 71 mln PC sprzedanych na świecie * 16 mln komputerów w Internecie

Szybkość procesorów Intel x86

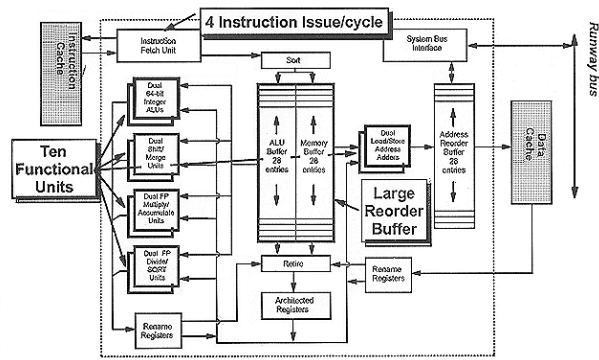

Porównanie mikroprocesorów

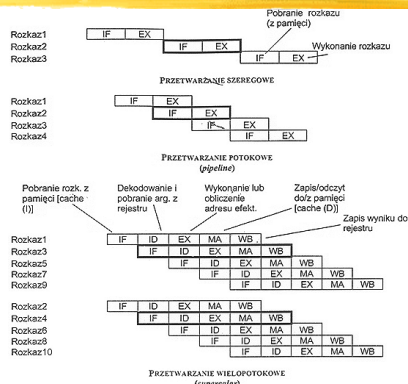
Procesor (producent)	Rozkazy/cykli	Cache L1 D (KB)	Liczba wypróbowanych	Zegar (MHz)	SPECint95	SPECfp95	Liczba tranzystorów (mln)
21164 Alpha (DEC)	4	16+96	499	500	15,4	21,1	9,3
PowerPC 604e (IBM/Motorola)	4	32	255	225	9,0	7,5	5,1
Pentium Pro (Intel)	3	16 + (256)	387	200	8,2	6,7	5,5
Pentium II (Intel)	?	32 + (512)	242	300	11,7	8,15	7,5
x704 (Exponential Technology)	3	4+32	?	533	15,0	?	?
PA-8000 (Hewlett-Packard)	4	(1 do 4K)	1085	180	11,8	20,2	3,9
R10000 (MIPS)	4	64	527	275	12,0	24,0	5,9
UltraSPARC II (Sun)	4	32	521	250	8,5	15	3,8
4004 (Intel) - 1971	-	-	16	0,75			0,0023

Wybrane mikroprocesory dostępne w 1997 r.

Architektura procesora PA-8000

Sposoby przetwarzania strumienia rozkazów

Wykład 14

- Złożoność obliczeniowa
- Notacja $O()$
- Przykłady problemów
- Problemy nierozwiązywalne

Złożoność obliczeniowa algorytmu

Definiuje się ją jako:

- ilość zasobów komputerowych potrzebnych do jego wykonania (czas procesora, wielkość pamięci).

Wyróżnia się:

- złożoność pesymistyczną (ilość zasobów potrzebnych przy „najgorszych” danych wejściowych o rozmiarze n),
- złożoność oczekiwaną (ilość zasobów potrzebnych przy „typowych” danych wejściowych o rozmiarze n),

Funkcja złożoności obliczeniowej

Funkcja złożoności obliczeniowej algorytmu rozwiązującego dany problem to funkcja przyporządkowująca każdej wartości rozmiaru konkretnego problemu maksymalną liczbę kroków elementarnych (lub jednostek czasu) komputera potrzebnych do rozwiązania za pomocą tego algorytmu konkretnego problemu o tym rozmiarze.

Rząd złożoności obliczeniowej

Funkcja $f(k)$ jest rzędu $g(k)$, co zapisujemy $O(g(k))$, jeżeli istnieje taka stała c , że $f(k) \leq c \cdot g(k)$ dla prawie wszystkich wartości k .

Przykłady:

$O(\log N)$	logarytmiczna
$O(N)$	liniowa
$O(N \cdot \log N)$	liniowo-logarytmiczna
$O(N^2)$	kwadratowa (wielomianowa)
$O(2^N)$	wykładnicza
$O(N!)$	silnia

Problem stałej:

$$f_1(N) = 10 \cdot N$$

$$f_2(N) = 1000 \cdot \log N$$

Złożoność czasowa algorytmu

Algorytm wielomianowy (o złożoności czasowej wielomianowej) to taki, którego złożoność jest $O(p(n))$, gdzie $p(n)$ jest wielomianem, a n jest rozmiarem problemu.

Algorytm wykładniczy (o złożoności czasowej wykładniczej) to taki, który nie jest wielomianowy.

Złożoność czasowa a czas wykonania

Rozmiar problemu Funkcja złożoności n	10	20	30	40	50
n	$10 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$20 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$30 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$40 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$50 \cdot 10^{-6}$ sekundy
$n \log_2 n$	$33,2 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$86,4 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$147,2 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$212,9 \cdot 10^{-6}$ sekundy	$282,5 \cdot 10^{-6}$ sekundy
n^2	$0,1 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$0,4 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$0,9 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$1,6 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$2,5 \cdot 10^{-3}$ sekundy
n^3	$1 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$8 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$27 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$64 \cdot 10^{-3}$ sekundy	$125 \cdot 10^{-3}$ sekundy
2^n	0,001 sekundy	1 sekunda	17,9 minuty	12,7 dnia	35,7 lat
3^n	0,059 sekundy	58,1 minuty	6,53 roku	3 855 wieków	$2,3 \cdot 10^8$ wieków
10^n	2,8 godziny	31710 wieków	$3,17 \cdot 10^{14}$ wieków	$3,17 \cdot 10^{24}$ wieków	$3,17 \cdot 10^{34}$ wieków

Złożoność algorytmów

Problem wyszukiwania elementu w tablicy

- Wyszukiwanie liniowe $O(N)$
- Wyszukiwanie binarne $O(\log N)$

N	liniowy	binarny
10	10	4
10^3	10^3	10
10^6	10^6	20

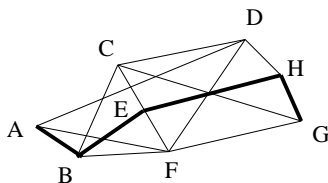
Złożoność algorytmów

Problem sortowania tablicy

- Metody proste $O(N^2)$
- Metody szybkie $O(N \cdot \log N)$

N	proste	szybkie
10	100	33
10^6	10^{12}	$2 \cdot 10^7$

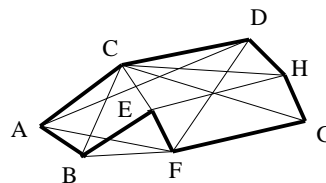
Problem najkrótszej drogi

Rozwiązanie: droga ABEHG

Znane algorytmy $O(N^2)$

Problem komiwojażera

Rozwiązanie: droga ABCDHGFEB

Prosty algorytm $O(N!)$

Znany algorytm $O(2^N)$

Problem tautologii

Czy jest tautologią wyrażenie $\sim(a \& b) \rightarrow (a | b)$

a	b	$\sim(a \& b) \rightarrow (a b)$
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

Dana jest funkcja N zmiennych logicznych:

$$f(A_1, A_2, \dots, A_n) \rightarrow \{\text{true}, \text{false}\}$$

Czy zawsze przyjmuje ona wartość true?

W ogólnym przypadku należy sprawdzić wszystkie możliwości czyli złożoność problemu wynosi $O(2^N)$

Funkcja Ackermana-Hermesa

$$f(0, b) = b + 1$$

$$f(a, 0) = f(a - 1, 1)$$

$$f(a, b) = f(a - 1, f(a, b - 1)) \quad a > 0, b > 0$$

Ile wynosi $f(5, 5)$?

Funkcja Ackermana-Hermesa

$f(a,b)=b+1$ dla $a=0$
 $f(a,b)=f(a-1,1)$ dla $b=0$
 $f(a,b)=f(a-1,f(a,b-1))$ dla $a>0$ i $b>0$

Wartości funkcji:

$f(0,b)=b+1$
 $f(1,b)=b+2$
 $f(2,b)=2*b+3$
 $f(3,b)=2^{b+3}-3$

$f(4,b)=2^{2^{b+3}}-3$

$F(5,5)=2^{2^{2^{2^{2^{16}}}}}-3$

Problem stopu

```
read(x)
while x>0 do
  x:=x-1
```

```
read(x)
while x<>0 do
begin
  ...
  if x=0 then x:=1
end.
```

```
read(x)
while x<>1 do
begin
  if odd(x) then x:=3*x+1
  else x:=x div 2
end
```

Problem stopu

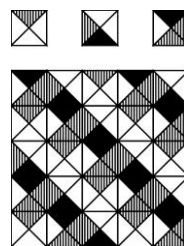
```
Function Q(R:procedure; X:data):boolean;

Procedure S(W:procedure);
begin
  b:=Q(W,W);
  if b then repeat until false
  else halt;
end;
```

Pytanie:

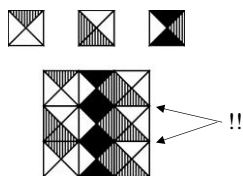
Czy wywołanie procedury S(S) się zakończy?

Problem domina

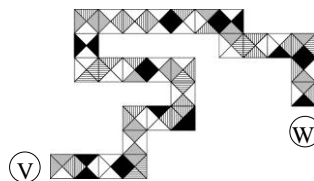
Rodzaje kafelków, którymi można pokryć każdy obszar

Problem domina

Rodzaje kafelków, którymi nie można pokryć nawet małych obszarów

Problem domina - wąż

Wąż domino łączący punkty V i W

Zadanie

Liczb pierwszych jest nieskończenie wiele. Tylko siedem z nich spełnia warunek:

$$\text{sum_p}(N)=N$$

gdzie:

$\text{sum_p}(N)$ to suma p-tych potęg cyfr p-cyfrowej liczby N
np. $\text{sum_p}(2012)=16+0+1+16=33$

Należy napisać program odnajdujący wszystkie takie liczby.

Dwa problemy:

Liczby Armstronga
Liczby pierwsze

Liczby Armstronga

Liczba Armstronga:

n-cyfrowa liczba naturalna która jest sumą swoich cyfr podniesionych do potęgi n.

Fakty:

Ilość liczb Armstronga jest skończona.

Dla liczby n-cyfrowej:

$$\text{max_suma} = n \cdot 9^n$$

$$\text{min_liczba} = 10^{n-1}$$

$$\begin{aligned} \text{dla } n=3 & \quad n \cdot 9^n > 10^{n-1} \\ \text{dla } n=100 & \quad n \cdot 9^n < 10^{n-1} \end{aligned}$$

Rozwiązanie równania $n \cdot 9^n = 10^{n-1}$ daje $n=60.8478$

Wniosek:

Nie istnieją liczby Armstronga większe niż 60 cyfrowe

Liczby pierwsze

Fakty:

Liczb pierwszych jest nieskończenie wiele. (Euklides)
Liczb pierwszych mniejszych od N jest około $N/\ln(N)$.
Wśród liczb 100 cyfrowych jedna na 300 jest pierwsza.

Sprawdzić czy duża liczba jest pierwsza jest łatwo!
Rozłożyć dużą liczbę na czynniki jest bardzo trudno!

Najszybszy znany algorytm wymaga czasu:
 $T = \exp(\sqrt{\ln(n) \cdot (\ln(\ln(n)))})$

Dla $n=10^{200}$ czas wynosi $T \approx 10^{23}$ kroków
Jeżeli 1 krok = 1 mikrosekunda to czas wynosi 3 mld lat.

21

Potęga liczby

oblicza $a^z \bmod n$

```
procedure fastexp(a,z,n)
x:=1
while z<=0 do {
  while z%2=0 do {
    z:=z/2
    a:=(a*a)%n
  }
  z:=z-1
  x:=(x*a)%n
}
return x
end
```

22

Test pierwszości liczby

test Millera-Rabina, prawdopodobieństwo błędu $(1/2)^n$

```
procedure Miller(p,n)
if p<2 then return 0
if p%2 & p%2=0 then return 0

s:=p-1;
while s%2=0 do s:=s/2;

every i:=1 to n do {
  a:=random(p-1)+1
  temp:=s
  mod:=fastexp(a,temp,p)
  while temp<=p-1 & mod<=1 & mod<=p-1 do {
    mod:=(mod*mod)%p
    temp:=2;
  }
  if mod<=p-1 & temp%2=0 then return 0
}
return 1
end
```

23

Liczby pierwsze Mersenne'a (2014 r.)

1. 2^2-1	...	32. $2^{756839}-1$
2. 2^3-1	33. $2^{859433}-1$	
3. 2^5-1	34. $2^{1257787}-1$	
4. 2^7-1	35. $2^{1398269}-1$	
5. $2^{13}-1$	36. $2^{2976221}-1$	
6. $2^{17}-1$	37. $2^{3021377}-1$	
7. $2^{19}-1$	38. $2^{6972593}-1$	
8. $2^{31}-1$	39. $2^{13466917}-1$	
9. $2^{61}-1$	40. $2^{20996011}-1$	
10. $2^{89}-1$	41. $2^{24036583}-1$	
11. $2^{107}-1$	42. $2^{25964951}-1$	
12. $2^{127}-1$	43. $2^{30402457}-1$	
13. $2^{521}-1$	44. $2^{32582657}-1$	
14. $2^{607}-1$	45. $2^{37156667}-1$	
15. $2^{1279}-1$	46. $2^{42643801}-1$	
16. $2^{2203}-1$	47. $2^{43112609}-1$	
17. $2^{2281}-1$	48. $2^{57885161}-1$	
...		

24